7e jaargang
nummer 6
20 december 2012

Samengevat

9e Haags Weekendtoernooi

Utopie en werkelijkheid

De vrolijke verliezer

Tweemaandelijks cluborgaan van Schaakcombinatie HTV

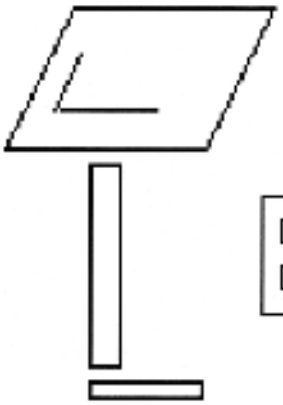

Bouwbureau s.b.a.

Computer Aided Design

- ✓ Bouwkundig Tekenwerk
- ✓ Binnen en Buiten Architectuur
- ✓ Aanvragen
  - Bouwvergunningen
  - Milieuvergunningen
  - APV en Horeca vergunningen
- ✓ Advisering en Begeleiding bij Bouwprojecten
- ✓ Isolatie Adviezen en Berekeningen

Gratis haalbaarheidsonderzoek t.b.v. eventuele bouwplannen.

Bouwbureau S.B.A.
Ing. Herman Hoogland
Th.Morrenpark 32
2552 MG Den Haag
Tel: 070-391.22.98
Fax: 070-391.22.98
Mobile: 06.513.11.430
E-mail: sba@wanadoo.nl

Titelpagina: FM Ivo Wantola op weg naar de zege in het Haags Weekend-toernooi (foto: André Wagner)

Inhoud

4 Colofon
5 Van de redactie / *André Wagner*
6 9e Haags Weekendtoernooi / *André Wagner*
8 Gezelligheid en triomfen bij het Pomartoernooi / *Pim van der Meiden*
10 Interne competitie
11 Externe competitie
24 Hoe ik het zag / *Karl Baak*
26 Winnen met William / *William van Zanten*
27 Ratinglijst november
28 Utopie en werkelijkheid / *Ruurd Kunnen*
31 De vrolijke verliezer / *Melchior Vesters*
38 Schaakagenda

Samengevat is het clubblad van Schaakcombinatie HTV
Verschijnt 6x per jaar
Redactie: Pim van der Meiden (hoofdredactie), André Wagner (eindredactie)

7e jaargang nummer 6 - 20 december 2012

Kopijdatum volgende clubblad: 16 februari (verschijnt 21 februari)
Kopij tijdig inleveren bij: Pim van der Meiden (gwvandermeiden@ziggo.nl)

Colofon

Bestuur

Voorzitter		
Ben Spierings	voorzitter@schaakcombinatiehtv.nl	3629780
Secretaris		
Pim van der Meiden	secretaris@schaakcombinatiehtv.nl	3543606
Penningmeester		
Sander Pauw	penningmeester@schaakcombinatiehtv.nl	3615975
PR & Sponsoring		
Jan van Delden	pr@schaakcombinatiehtv.nl	3239809
Wedstrijdleider extern		
Kees van Gelder	wl-extern@schaakcombinatiehtv.nl	7809595
Wedstrijdleider intern		
Piet Sikkes	wl-intern@schaakcombinatiehtv.nl	4490512
Jeugdleider		
Gert-Jan Willighagen	jeugdleider@schaakcombinatiehtv.nl	3972633

Commissarissen

Webmaster		
Eric Alvares	efsalvares@hotmail.com	06-41330092
Materiaalbeheerder		
Hugo van der Laan	hugovdla@wxs.nl	3509931

Jeugdbegeleiding

Ton Bodaan, Melchior Vesters, Mike Hoogland, Gert-Jan Willighagen, Geurt Jan van der Meiden, Rik Pronk, Pim van der Meiden, Niek Wisse, Pip Kanters, Andreas von Imhof

Speellokaal: Bosbeskapel, Bosbesstraat 5, 2564 PA te Den Haag, 070-3689796
Speelavond: Donderdag
Speeltijden: Jeugd tot en met stap 2: 18:30 tot 19.30 uur;
Jeugd stap 3 en hoger: 18:15 tot 19:45 uur;
Senioren: intern vanaf 20:00 uur
Contributie: senioren: € 95 per jaar; jeugd: € 75 per jaar; gezinslid tweede junior: € 10 korting per jaar; derde junior: € 20 korting per jaar; girorekening 5255286 t.n.v. Schaakcombinatie HTV
Internetsite: http://www.schaakcombinatiehtv.nl

Getikt

Het echtpaar schrikt midden in de nacht wakker. Even zijn ze gedesoriënteerd, maar dan realiseren ze zich dat ze in een hotelbed liggen. Een luid gebrul komt door de kamerdeur naar binnen en even denken ze in een horrorfilm beland te zijn, maar niets is minder waar. Op een steenworp afstand van het hotel wordt een schaaktoernooi gespeeld en een van de grootmeesters heeft verloren. Zijn frustratie uit hij door in zijn hotel schreeuwend door de gangen te lopen.
Een verhaaltje? Nee, het is echt gebeurd, want toen hij rond zijn 16e jaar op toptoernooien verscheen, werd bekend dat dit de wijze was waarop Vassily Ivanchuk zijn frustratie uitte... en naar verluid is hij daar nog niet overheen gegroeid.

Schakers zijn rare vogels, ik heb het al vaker gememoreerd. En hoe sterker ze zijn, hoe vreemder soms het gedrag. Nu zijn er altijd wel bij waar niets op aan te merken is, maar over het algemeen is het imago van de wereldvreemde minnaar van de veelal houten (en tegenwoordig ook vaak plastic) figuurtjes niet zo ver bezijden de waarheid.
In de 19e eeuw eindigden aardig wat schakers in een inrichting. Volgens de overlevering leden bijvoorbeeld Paul Morphy (volgens velen de beste schaker ooit) en Wilhelm Steinitz (de eerste officiële wereldkampioen) aan psychische klachten. Ruim een halve eeuw later was het Bobby Fischer die regelmatig twijfels deed rijzen aan zijn geestelijke gezondheid. Hij was in de tienerleeftijd toen hij kwaad de stukken van het bord sloeg, nadat hij van Vasily Smyslov (toen op de top van zijn kunnen) had verloren. De Russische grootmeester merkte daarna op dat hij de jongen over de knie had gelegd als hij niet zo jong was geweest. In de loop der tijd ging het met Bobby niet beter, met een thriller-achtige WK-match in IJsland als schaakhoogtepunt. Daarna zakte hij lang-zamerhand steeds verder af naar het niveau van randfiguur.
En zo zijn er nog wel meer voorbeelden te vinden. Wie herinnert zich nog de ‘buikspreek-act’ toen de nog zonder rating zijnde Gata Kamsky in een top-toernooi menig grootmeester alle hoeken van het schaakbord liet zien? Een interviewer stelde vragen aan de jongen, zijn vader antwoordde in het Russisch en Gata vertaalde dat in het Engels.

Mocht u in het nieuwe jaar te maken krijgen met een schaker waar een schroefje aan los is, gewoon lekker doorspelen en u niet gek laten maken. Het hoort erbij.

André Wagner

9e Haags Weekendtoernooi

Hoewel er in het algemeen een harde kern van vaste spelers uit alle windrichtingen naar het Haagse komen voor ons jaarlijkse weekendtoernooi, is het verheugend als er ook nieuwe gezichten te verwelkomen zijn. Zo zagen we tot ons genoegen twee aanmeldingen binnenkomen van meesters die nog niet eerder hadden meegedaan, uit Leiden FIDE-meester Ivo Wantola (2366) en uit Groningen internationaal meester Erik Hoeksema (2354). De strijd in groep A zou naar verwachting gaan tussen deze twee kanonnen en dat bleek ook te kloppen. Het was onze eigen Stijn Gieben die zand in de machinerie gooide door in een gedegen partij Hoeksema in de 3e ronde op remise te houden. In de onderlinge meesterpartij (ronde 5) werd vrij snel tot remise besloten, iets dat zeer gebruikelijk is. In zo'n kort toernooi betekent risico nemen een te grote kans lopen om zonder iets naar huis te moeten, zeker als de krachtsverschillen tussen de concurrenten zo klein zijn. Stijn speelde overigens in het algemeen een solide toernooi, wat beloond werd met een gedeeld derde plaats.
In groep B speelt men uiteraard altijd voor het plezier en niet om de knikkers... Toch? Geloof het maar niet, want ieder jaar vindt er wel iets plaats tijdens het toernooi en dat is strijk en zet in de B-groep. We waren bijna ingedommeld, omdat dit jaar alles nogal rustig verliep, maar op de laatste dag was het dan toch raak! Voor het eerst in jaren begon er weer eens een mobieltje te piepen en werd de eigenaar boos dat hij de partij daardoor verloor. En de laatste partij van het toernooi liet ook nog een boze deelnemer zien, die een in tijdnood gedane remiseclaim van zijn tegenstander gehonoreerd zag. Het eindspel van K+D tegen K+D kan toch gewonnen worden? Gelukkig duurde zijn boosheid niet lang.
Groep B werd overigens bijna ongemerkt gewonnen door Roman Bojanowski, die in de afgelopen jaren tot de vaste deelnemers is gaan behoren en het steeds net niet haalde. En ook dit jaar leek het er niet van te gaan komen toen hij een halfje achter kwam te staan op Ridderkerker Boldoo Tuvshin (1730), die met kennelijk gemak 5 uit 5 scoorde. In de laatste ronde kwam het tot een directe confrontatie en bleek het tankje leeg, waardoor Roman dan eindelijk de eerste prijs in ontvangst mocht nemen.

De resultaten van onze clubgenoten waren in de A-groep, naast de gedeeld 3e plaats van Stijn (4½), Jaimy Luk (3), Twan van der Togt en Hans Segers (2½) en Armin Segger (1).
In de B-groep deden mee: Cor Kanters (4), Jan Verheijen, René Weerts en Ben Spierings (3½), Kees van Gelder (3), Henk Bouma en Thomas Luk (2) en Pim van der Meiden (½).

André Wagner

Boven: Roman Bojanowski op weg naar de zege in groep B
Onder: De analysezaal (foto's: André Wagner)

Gezelligheid en triomfen bij het Pomartoernooi

Ook dit jaar werd weer het traditionele Pomartoernooi (altijd heel gezellig) gehouden, een dubbelrondige vierkamp rapidschaak. Ik heb nog nooit een uitnodiging voor dit toernooi ontvangen zonder dat er bij vermeld werd dat het altijd zo'n gezellig toernooi is en ook dit jaar was de gezelligheid van te voren aanwezig in de aankondiging en de aansporingen om vooral mee te doen. Heel huiselijk, en derhalve gezellig, is het broodjes smeren vooraf. Helaas bederven die broodjes ham ook mijn lust om een broodje kaas, gesmeerd met hetzelfde mes, te eten en daarom verkocht ik mijn lunchpakket, bij de inschrijvingkosten inbegrepen, voor een gezellig bedrag aan André. Bij de lunch nam ik een tosti kaas aan de bar van het zwembad, ook heel gezellig: die dames maken er wel wat van.

We deden mee met twee teams, senioren (bijna veteranen) en een jeugdteam. Ton Bodaan had van te voren gezegd dat hij hoopte dat we in dezelfde groep zouden worden ingedeeld en dus ook tegen elkaar zouden moeten spelen, maar zo gezellig werd het niet. In plaats daarvan werden beide teams in hun groep kampioen. Verhoogde wel de gezelligheid bij de prijsuitreiking.

De uitkomsten waren:

Groep B			**Groep C**		
1	SHTV 1	9 17	1	SHTV 2	8 15½
2	Individueel 2	8 14	2	Botwinnik	7 13½
3	Pomar	4 9½	3	HSV 1	5 11
4	Haeghe Ooievaar 2	3 7½	4	Haeghe Ooievaar 3	4 8

Individuele resultaten

SHTV 1		**SHTV 2**	
Ton Bodaan	4½	Twan van der Togt	5
Armin Segger	4½	Jaimy en Thomas Luk	2½
André Wagner	4	Cor Kanters	4
Pim van der Meiden	4	Justus van Klaveren	4

Pim van der Meiden

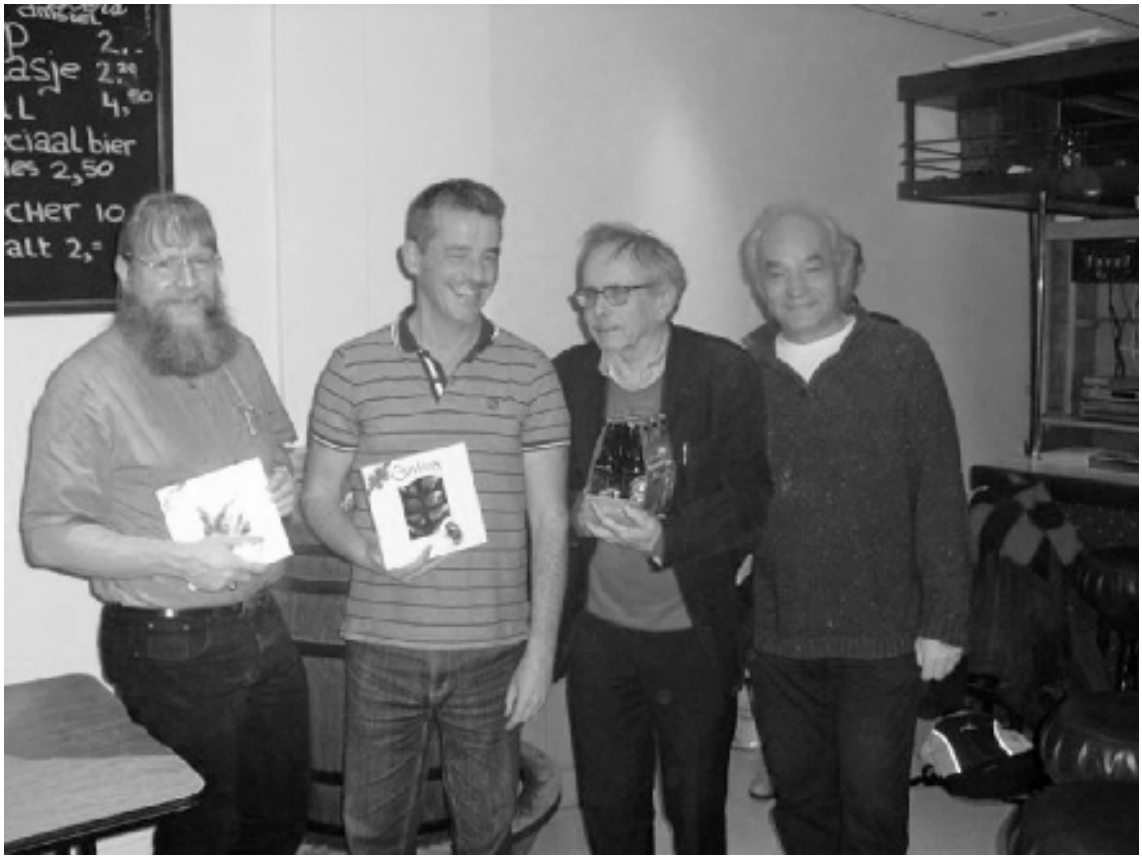

SHTV 1: André Wagner, Ton Bodaan, Pim van der Meiden, Armin Segger

SHTV 2: Cor Kanters, Thomas Luk, Justus van Klaveren, Twan van der Togt
(foto's: Bert Gerritsma)

Interne competitie

De stand na de 13e ronde (13 december 2012):

	Naam	Sprc	Prt	W	R	V	Wrst	S
1	Twan van der Togt	81,8	9	7	2	0	105,0	2
2	Armin Segger	75,0	6	4	2	0	101,5	0
3	Peter Vorstermans	72,2	7	4	3	0	104,5	1
4	Ben Spierings	72,2	7	5	1	1	100,0	-1
5	Melchior Vesters	66,7	4	2	2	0	97,0	0
6	Ton Bodaan	65,0	8	5	1	2	101,5	0
7	Karel Stolte	63,6	9	4	4	1	96,5	-1
8	Kees van Gelder	61,1	7	4	1	2	92,0	1
9	Koos Roeleveld	60,0	3	2	0	1	93,0	1
10	Gert Jan Willighagen	58,3	4	2	1	1	88,5	-2
11	Niek Wisse	57,1	5	3	0	2	89,0	1
12	Karl Baak	57,1	5	3	0	2	88,0	-1
13	Jan Willem le Grand	56,3	6	3	1	2	92,0	0
14	André Wagner	56,3	6	3	1	2	87,5	0
15	Eduard Supit	55,6	7	3	0	3	96,0	0
16	Evert Baak	55,6	7	4	0	3	82,0	-1
17	Cor Kanters (J)	55,0	8	4	1	3	83,0	0
18	Hans Segers	54,5	9	3	2	3	87,0	-2
19	Rob Dijkstra	53,6	12	6	1	5	88,5	0
20	Jan Bonsel	50,0	12	4	2	5	70,0	-1
21	René Weerts	50,0	11	4	1	5	82,5	0
22	Piet Sikkes	50,0	8	4	0	4	81,5	2
23	Hugo van der Laan	50,0	6	3	0	3	87,5	0
24	Steven Korving	50,0	2	1	0	1	85,0	0
25	Jan van Delden	50,0	2	1	0	1	82,0	0
26	Jaimy Luk (J)	50,0	1	0	1	0	83,5	1
27	Lex van der Meer	45,0	8	3	1	4	75,5	0
28	Justus v Klaveren(J)	42,9	12	5	0	7	78,5	0
29	Pim van der Meiden	42,3	11	4	1	6	75,0	1
30	Henk Bouma	41,7	10	3	2	5	78,5	0
31	Wim Vermeulen	40,0	8	3	0	5	71,0	-2
32	Jan Verheijen	36,4	9	3	0	6	79,0	1
33	Andreas von Imhof	33,3	10	3	0	7	62,0	0
34	Elmer Boon	33,3	4	1	0	3	76,5	-1
35	Hans Dwarshuis	33,3	1	0	0	1	77,5	-1
36	Bert van Dijk	30,8	11	3	0	8	72,0	0
37	Eric Kwappenberg	26,9	11	2	1	8	65,0	2
38	Leo Nijst	10,0	8	0	0	8	56,0	0

Externe competitie

Puntendeling (verslag: André Wagner)
Er stond een lichte wind uit oostelijke richtingen en die bracht een tot de tanden bewapend team uit Delft met zich mee. Het was vooraf al bekend dat het een pittige wedstrijd zou gaan worden tussen twee teams die in het recente verleden al landelijk hebben gespeeld en beide de ambitie hebben om dat weer te gaan doen. Verliezen was geen optie.

Aan de meeste borden duurde het even voor er tekening in de strijd begon te komen. Alleen Twan en Ton hadden al een duidelijk voordeel, terwijl Marco in een dynamische stelling iets meer ruimte leek te hebben. Hans stond niet echt gemakkelijk, Maarten had een prettige stelling en Mike was op de hoogte van het feit dat er gewonnen moest worden. Alleen bij Jan Willem en Sander zag ik nog niets dat op enig doorslaggevend resultaat leek aan te sturen. Wel had onze clubkampioen het opnieuw moeilijk tegen een sterkere tegenstander, maar hij zit altijd schijnbaar onverstoorbaar achter het bord.
De punten aan de laatste twee borden waren welkom, maar de positie van Hans was inmiddels toch wel zorgwekkend en toen hij een paardaanval op zijn dame beantwoordde met het niet wegspelen van de vorstin, konden de stukken terug in de beginstelling met een zwarte koning op e5.
Marco had nu echt het intiatief en stuurde aan op een overwinning. Op de middelste borden bleek het evenwicht lastiger te verstoren van beide zijden en nadat Marco de felicitaties van zijn tegenstander mocht aannemen, berustten Maarten en Mike in een puntendeling. Het eerste matchpunt was binnen, nog een halfje zou genoeg zijn, maar Jan Willem moest zijn meerdere erkennen in zijn opponent.
En dus kwam het aan op Sander. Hij had lange tijd veel stukken op het bord gehad en een (voor de teamleider dan toch) lastig te doorgronden stelling. Er werd afgeruild en het eindspel werd in tijdnood gespeeld. Dat bleek een cruciale rol te spelen, want onder toekijken van beide teams verloor Sander alle grip op de stelling en moest hij als laatste opgeven.
En zo blijft ons eerste twee matchpunten achter op de leiders in de Promotie-klasse. Er zal flink gewonnen moeten gaan worden om dichterbij te komen en dan nog zal één concurrent niet meer gevloerd kunnen worden, want daar speelden we gelijk tegen.

SHTV 1 (1930)	**DSC 4 (1929)**	**4-4**
Jan Willem le Grand (1880)	Hans Stam (2061)	0-1
Hans Segers (2000)	Jaap Flohil (2016)	0-1
Marco van Straaten (1964)	Jan Pieter de Vries (1970)	1-0
Maarten Stolte (2035)	Kees van der Meer (1938)	½-½
Mike Hoogland (2013)	Evert van der Hooven (1881)	½-½
Sander Pauw (1950)	Pieter Goossens (1876)	0-1
Twan van der Togt (1714)	Willem Jan van den Broek (1863)	1-0
Ton Bodaan (1884)	Henrik Tamerus (1826)	1-0

Op stoom (verslag: André Wagner)

Hoewel er voor de deur van het 2B-Home in Zoetermeer nog een laatste valstrik was gelegd door de weergoden, de oprit was enigszins opgevroren, slaagde het hele eerste team er in om heelhuids te arriveren. Kort na aanvang was iedereen gezeten en konden de spelers vol gas. Marco had zich ‘s middags ziekgemeld en was op de valreep vervangen door Jaimy. Echt top dat je zo snel kon invallen!

Sander was boos op de NS, want hij had veel moeite moeten doen om van Schiphol naar Zoetermeer te komen, maar ik raadde hem aan die boosheid om te zetten in energie voor de partij. Getuige het verloop van zijn partij slaagde hij daar goed in en dat was geen sinecure met de speler met de hoogste rating als tegenstander. Hij had weinig moeite om met zwart zijn verdediging in orde te krijgen en greep zelfs het initiatief. Mike zette de turbo er op en had binnen de kortste keren de waanzinnigste stelling op het bord die ik in tijden heb gezien op dit niveau. Jaimy kende niet veel moeilijkheden met de opening en speelde in een heldere stijl naar een betere stelling toe. Maarten deed het rustig aan, want hij kende de opening van zijn tegenstander (hij speelt hem zelf ook) en wist precies hoe hij die moest frustreren. Aan de andere borden ging het nog rustiger, want aan beide zijden werd er rustig ontwikkeld.

Na een foutje van zijn tegenstander kreeg Maarten een prettige stelling en toen er ook nog een loper werd geofferd voor een aanval die niet doorsloeg, kwam de Zoetermeerder tot zijn grote schrik met een toren minder te staan. De rest was techniek, zoals dat zo mooi heet. Ton was beland in een dubbel toreneindspel en had een vrijpion op de b-lijn. Uiterst precies manoeuvrerend toonde hij weer eens aan waarom je beter niet tegen hem in dat soort posities kunt komen. Het duurde even, maar toen was ook hier het punt binnen.

Mike’s wilde opening had hem tijdelijk drie pionnen opgeleverd, maar hield een paard in de penning en zijn koningsvleugel was moeilijk te ontwikkelen. Het leek er desondanks op dat hij er langzaam uit ging komen, maar nee. Zijn tegenstander speelde het nauwkeurig tegen en toucheerde het enige volle punt van de avond voor de gastheren. Jammer, maar als er een prijs voor de spectaculairste partij was geweest had ik deze daarvoor genomineerd.

Intussen was Hans beter komen te staan en het leek er op dat hij hier munt uit

ging slaan, maar zijn opponent bleef verbeten doorspelen en weefde een aantal lastige wendingen in de stelling. Jan Willem had een vrij gesloten stelling waarin hij de a-lijn aan de zwartspeler moest laten. De zwarte dame kwam binnen en het was zaak om te voorkomen dat die lekker pionnen zou gaan snoepen. Sander leek nu toch de overhand te krijgen in zijn partij en zijn tijdverbruik zag er ook prima uit. Stilletjes begon ik hier op een winst te rekenen. Peter stond gedrukt en minutenlang zat hij te rekenen op een zet die ik na enig denkwerk te riskant vond, of nee, toch niet, want als hij dit... dan... Hij deed de zet toch, want inderdaad kon die gespeeld worden. Jaimy was op dat moment klaar met zijn partij. Hij stond dankzij een vrijpion wel iets beter in een eindspel met toren en loper, maar zijn tegenstander hielp een handje door ongelukkigerwijs het verkeerde stuk beet te pakken en meteen op te geven.
De spanning was nog zeker niet weg, want Hans zat inmiddels in een gecompliceerde stelling waar hij tegen een vrije c-pion van wit aankeek. De b-pion leek zijn broertje gezelschap te gaan houden. Jan Willem was in een toreneindspel beland, sloeg een remiseaanbod af, maar moest een hele ris zetten verder alsnog in gelijkspel gerusten. Sander had een complexe stelling op het bord gekregen. Even leek het er op dat hij een stuk ging winnen, maar met veel denkwerk aan beide zijden kwam er uiteindelijk een kleine kwaliteit uit. Even later bood de witspeler remise aan en was het eerste matchpunt binnen.
Er volgde een ‘Haags kwartiertje’. Zowel in de partij van Hans als die van Peter gingen de laatste stukken van het bord en restte een pionneneindspel. Bij Hans stond alles tegenover elkaar en na enig telwerk (essentieel in het pionneneindspel) werd het punt gedeeld, waarmee Hans de matchwinnaar werd. Maar Peter liet zich ook niet onbetuigd. Zijn tegenstander had een dubbelpion op de b-lijn, Peter een vrije d-pion. Met gedegen tempospel werd de zwarte koning in een spagaat gedwongen en de rest liet de zwartspeler zich niet meer bewijzen.

Botwinnik 1 (1900)	**SHTV 1 (1920)**	**2½-5½**
Lourens Smaal (1843)	Jaimy Luk (1713)	0-1
Ruben 's Jacob (1868)	Hans Segers (2000)	½-½
Stefan Buchly (1952)	Mike Hoogland (1986)	1-0
Erik Middelkoop (1874)	Maarten Stolte (2035)	0-1
Thom Beeren (1934)	Jan Willem le Grand (1880)	½-½
Jan Willem Duijzer (2081)	Sander Pauw (1950)	½-½
Wilco Kort (1767)	Peter Vorstermans (1915)	0-1
Marc van der Ham (1879)	Ton Bodaan (1884)	0-1

SHTV 2-WSC 2 (verslag: Karl Baak)

Na de eerste ronde tegen SHTV 1 was dit de eerste test in de hoogste klasse van de HSB. Vreemd genoeg had de KNSB toestemming gegeven voor een toernooi juist in de week van deze belangrijke wedstrijd met als gevolg dat drie jonge

ambitieuze spelers wilden afreizen naar het noorden van het land. Als ook nog een vierde speler een vakantie naar Indonesië plant, dan zijn er wel erg veel invallers nodig.
Met de eerste indruk na de opening was ik niet ontevreden. Aan de onderste borden hadden we een duidelijk overwicht, terwijl aan de overige borden iedereen iets in zijn repertoire had.
Gert-Jan leek op bord 5 handig een gambietvariant te ontwijken. Gelet op het speeltempo was hij op bekend terrein. Doch plotseling was het mis. Was hij verrast door het vroege Ke1-d2 vroeg ik me af, aangezien ikzelf 11 jaar eerder tegen dezelfde tegenstander 11. Ke1-d2 miste en ook verloor.
Armin kreeg op bord 2 een remiseaanbod. Hij vroeg niets, maar wandelde langs de borden om vervolgens door te spelen. Zijn stelling zag er veelbelovend uit. Even later liet Armin de zwarte dame in het doosje verdwijnen, maar dit had zoveel materiaal gekost dat de vrede alsnog getekend werd.
Ikzelf op bord 4 kwam op voordeel door zwart op te zadelen met een achtergebleven centrumpion. Vervolgens miste ik een penning, wat een stuk dreigde te winnen. Ik had de keus uit meerdere toereikende zetten, maar zocht verder en vond er een die mij het stuk kostte en daarmee de partij.
Olav die inviel op bord 8 kon zich helemaal uitleven en ging in aanvallende stijl recht op het volle punt af.
Evert op bord 3 belandde na een kort middenspel in een eindspel dat niet veel te bieden had. Zo dacht de Westlander er blijkbaar ook over, want hij vroeg of hij remise mocht aanbieden. Hij kreeg toestemming.
Op bord 6 leek de zwarte koning aanvankelijk in gevaar, maar Jaimy kon niet doordrukken en besloot zonder overleg tot remise toen hij de kans kreeg.
Mijn hoop was nu gevestigd op Niek, die tegen een taaie tegenstander langzaam in het voordeel leek te komen. Helaas, gehinderd door een lichte verkoudheid, greep hij mis. Volgens mij de eerste nul sinds 2004 in een team waarvan ik teamleider was.
Hoewel de wedstrijd beslist was wilde Aleksander op bord 1 van geen remise weten. Na enig duw- en trekwerk ging zijn tegenstander vrijwillig in een paardvork staan. Zo werd het een minimale 3½-4½ nederlaag met de wetenschap dat er duidelijk meer inzat.

SHTV 2 (1822)	**WSC 2 (1903)**	**3½-4½**
Aleksander Henke (1923)	Frans Vreugdenhil (1988)	1-0
Armin Segger (1857)	Ard Dekker (1866)	½-½
Evert Baak (1814)	Thierry Bieger (1958)	½-½
Karl Baak (1857)	Johan Voorberg (1930)	0-1
Gert-Jan Willighagen (1782)	Marco Kuyvenhoven (1897)	0-1
Jaimy Luk (1713)	Gerben van Leeuwen (1882)	½-½
Niek Wisse (1789)	Leo Duijvesteijn (1848)	0-1
Olav van Leeuwen (1840)	Rob van Lom (1853)	1-0

Schaakhuis 1-SHTV 2 (verslag: Karl Baak)

Schaakhuis kan je rustig een bijzonder club noemen en is er eentje waar alle registers worden opengetrokken om het resultaat te optimaliseren. Het huis zelf ademt een ouderwetse schaaksfeer uit. Iemand als Botwinnik had hier best zijn trainingskamp kunnen opslaan.
Jaimy, die reeds twee keer met wit had gespeeld, had ik dit keer de zwarte stukken van bord 4 toebedeeld. Zoals verwacht was hij iets later en misschien was hij nog niet geheel uit voetbal-mode toen hij een diagonale pass miste die zijn rokade verhinderde. Daarna werd in schaak-mode nog lang verzet geboden, maar het onheil liet zich niet keren.
Gert-Jan op bord 8 maakte dankbaar gebruik van de slappe witte opzet. Een regelmatige overwinning was het resultaat.
Twan die van het onderste bord naar het bovenste was gepromoveerd trof daar de achtste speler van Schaakhuis die geconcentreerd van het bord werd gezet.
We stonden voor en Koos had een stuk meer. Helaas liet Eduward op bord 7 in het eindspel onnodig de zwarte koning naar binnen dringen.
Aleksander op bord 2 kwam remise overeen, omdat er voor beide partijen geen doorkomen aan was. Op bord 3 kwam Koos met remise nog goed weg toen hij het gewonnen stuk weer inleverde.
Nu kreeg ik bij een 3-3 stand een remiseaanbod, wat mij met het oog op de scherpe stelling en recente resultaten best aantrekkelijk leek. Doch Evert wilde niet alles op één kaart zetten. Helaas greep ik even later mis, maar wist Evert zijn tegenstander mat te zetten.

Schaakhuis 1 (1829)	**SHTV 2 (1805)**	**4-4**
Amir Tirondaz (1654)	Twan van der Togt (1714)	0-1
Norbert Harmanus (1968)	Aleksander Henke (1923)	½-½
Derk Dekker (1815)	Koos Roeleveld (1758)	½-½
Jean Michel Beeloo (1847)	Jaimy Luk (1713)	1-0
Boudewijn van de Haar (1701)	Evert Baak (1814)	0-1
David Jonkman (1903)	Karl Baak (1857)	1-0
Rijnko Baas (1927)	Eduward Supit (1879)	1-0
Jos Ruigrok (1815)	Gert-Jan Willighagen (1782)	0-1

SHTV 3 toont veerkracht (verslag: Ben Spierings)

Na de nederlaag in de eerste ronde moesten we op 29 november ‘thuis’ vol aan de bak tegen Lierse 1 om onze titelaspiraties warm te houden. In onze negen-koppige selectie bleef Geurt Jan deze keer aan de kant.

Het scoreverloop begon slecht door een snelle nederlaag van Piet Sikkes. Daar tegenover stond gelukkig een snelle overwinning van André Wagner. Het bleef toen een tijdje bij 1-1, maar naast mij zag ik hoe het verging met Olav van

Leeuwen. Ver opgerukte pionnen op de koningsvleugel die gedekt werden door twee torens leken het stukoffer wel waard. Maar de tegenstander wist steeds de juiste zetten vinden en stukken geforceerd te ruilen, waardoor de mogelijkheden tot winst verder afnamen en een nederlaag zelfs onvermijdelijk was.
Zelf hoopte ik de stand weer gelijk te kunnen trekken, maar moest constateren dat na een goede openingsfase het voordeel verdwenen was en dat het toren-eindspel remiseachtig was. Mede gezien de stand op de klok accepteerde ik het aanbod dan ook (1½-2½), na een rondje langs de borden en in de hoop dat het voor het team toch nog goed ging komen.

Jan van Delden was ouderwets op dreef. Hij zat geconcentreerd achter het bord en waar hij soms moeite heeft om het plan in een goede stelling te vinden, kon hij zijn winstplan in de praktijk brengen door een mooie samenwerking van de stukken. Met nog drie borden te gaan kon het nog alle kanten op gaan, zeker nu de tijdnoodfase was aangebroken en we er in deze tweede klasse (in tegen-stelling tot de hogere klassen) geen increment van 10 seconden per zet bij krijgen en er dus in complexe stellingen nog gevluggerd moet worden.
Bij Jan Verheijen ging het mede daardoor mis. Hij ging het eindspel in met een plusje, maar het toreneindspel wat overbleef behandelde hij verkeerd en de tegenstander kon een dame halen.
Ed Olvers kreeg een remiseaanbod in een stelling waarin hij een kwaliteit meer had. Dit aanbod mocht hij van mij als teamleider zelf beoordelen. Hij speelde gelukkig door en wist de winstweg te vinden in de beperkte tijd.
De stand was daarmee 3½-3½ en alleen Theo Bovenlander was nog bezig. Een vol bord maakte het beoordelen in tijdnood wat onoverzichtelijk voor mij als teamleider, maar het belangrijkste was dat Theo het overzicht hield. In tijdnood werd een voordeel gecreëerd en uitgebuit, een knappe prestatie die de winst voor het team betekende!

SHTV 3 (1727)	**Lierse 1 (1671)**	**4½-3½**
Ben Spierings (1759)	Adriaan Verduijn (1714)	½-½
Olav van Leeuwen (1840)	Teun van Dijk (1726)	0-1
Theo Bovenlander (1765)	Gerard Stolze (1804)	1-0
Ed Olvers (1735)	Dick Valk (1610)	1-0
Piet Sikkes (1694)	Dennis van Berkel (1653)	0-1
Jan Verheijen (1693)	Jan Valstar (1693)	0-1
Jan van Delden (1629)	Pascal van Dijk (1602)	1-0
André Wagner (1702)	Cock Hazeu (1495)	1-0

Er volgen nu nog vijf finales op weg naar een eventueel kampioenschap. De volgende wedstrijd is uit tegen RSC Belgisch Park 2 op maandag 17 december.

Derde door in Scheveningen (verslag: André Wagner)

Nadat het tweede team vier dagen eerder klop had gekregen van het eerste team van de vereniging uit Scheveningen [verslag in volgend nummer - red.], stond het derde voor de taak om hetzelfde lot te voorkomen tegen hun tweede team. Daar kwam nog bij dat zes van de acht teams in klasse 2A na twee ronden gelijk stonden in matchpunten en daarvan waren er inmiddels drie die een tweede keer hadden gewonnen. Met het oog op een kampioenschap moest er dus gewonnen worden; met op alle borden een surplus aan ratingpunten zou dat toch moeten kunnen, zou je zeggen. Maar het werd toch nog een beetje spannend.

Als waarnemend teamleider, het grote voordeel met een selectie van negen spelers, zag ik Theo al heel snel een goede stelling op- en uitbouwen. Hij richtte al zijn geschut op de zwarte koningsstelling en overdonderde zijn tegenstander daar zo mee dat die zijn verdediging niet meer optimaal wist te voeren. En daarmee was het eerste punt binnen.
De volgende die met succes zijn partij afrondde was Piet. Hij speelde tegen de nog ratingloze Roemeense aanwinst van de gastheren, een zoon van twee schakers, die bij het Pomartoernooi onze secretaris nog alle hoeken van het bord had laten zien. Er kwam een interessante openingsstelling op het bord waarin het van belang was hoe pionnen geruild moesten worden. Piet was daar het handigst in en kwam twee pionnen voor te staan. Nadat de rookwolken waren opgetrokken hanteerde hij zijn soldaten in een dubbel toreneindspel zo vaardig dat zijn voorsprong nog opliep tot drie pionnen. Dat was te veel van het goede voor de zwartspeler, die opgaf.
Jan van Delden kwam lekker uit de opening en stelde zijn tegenstander voor de nodige problemen. Een zwarte loper stond buitenspel en de koningsstelling ging open. Door allerlei tactische grapjes in de stelling te breien won Jan steeds meer terrein en rustig verhoogde hij de druk met loper, dame en twee torens. Er was geen houden meer aan en het derde punt was binnen.
De andere Jan zat naast hem en kreeg al in de opening een pion cadeau. Het betekende wel dat hij zorgvuldig moest blijven spelen, want de witspeler kreeg wel de kans om zijn stukken soms met tempowinst te ontwikkelen. Jan bleef echter opletten en na wat stukkenruil won hij nog een tweede pion. Kat in het bakkie, dacht ik al. Te vroeg gejuicht, want Jan liet zijn paard ruilen tegen de witvelderige loper en liet zich verleiden tot een pionzet, waardoor de zwarte velden ineens aan alle kanten zwak werden. Hij wist nog af te wikkelen naar een eindspel met toren en loper tegen een dame, maar wit had ook nog een pion extra, zette de koningsvleugel vast en drukte met vrijpionnen op de a- en e-lijn door. Toen hij in opperste tijdnood ook nog zijn toren verspeelde, vond Jan het wel mooi geweest.
Olav kwam moeizaam uit de opening en ik vreesde al snel voor zijn hagje. Maar met nog veel materiaal op het bord zette hij zich schrap en manoeuvreerde zijn stukken in betere posities. Een grootscheepse ruil leidde er toe dat hij drie

verbonden vrijpionnen op de damevleugel wist te krijgen. Er werd nog meer geruild en toen restte een paardeindspel met een vrije a- en d-pion en de koningen in het centrum. Wit kon zijn stelling niet houden en moest capituleren.
Met vier punten binnen begon het er nu goed uit te zien, want Ed had al een remiseaanbod mogen doen. Dat werd afgeslagen wegens de stand in de wedstrijd, maar de hele partij had er van beide kanten zeer solide uitgezien, met één open lijn waar alle activiteit op plaatsvond. Beide spelers waren vanaf het begin positioneel bezig en toen uiteindelijk een paardeindspel met gelijk aantal pionnen overbleef, kwamen ze toch de felbegeerde remise overeen.
Met de buit binnen waren alleen Ben en Geurt Jan nog bezig. Ben, ‘s morgens nog koortsig geweest, speelde een regelmatige, tactische partij waarin hij aanstuurde op een eindspel met een vrije d-pion. De zwartspeler pareerde echter alle dreigingen en derhalve werd de vrede getekend.
Geurt Jan had ook al een rustige partij, waarin hij een iets betere stelling wist op te bouwen. De witte stukken werkten in ieder geval niet supergoed samen, maar door veel pionnen op het bord te houden werd het toch een partij voor mensen met zitvlees. Om meer te bereiken zette Geurt Jan een koningsaanval op, drukte zijn f-pion door naar f3 en offerde ook een paard op h3. Wit had echter nog een damezet achter de hand die alle gaten dichtte en terwijl de seconden wegtikten voor onze man, offerde wit een paard terug. De zwarte koning werd opgejaagd en met de vlag bijna op vallen gaf Geurt Jan gelaten zijn partij op.

Ondanks de teleurstelling die beide verliezers ongetwijfeld hebben gevoeld, heeft het team gedaan wat er moest gebeuren. De volgende wedstrijd is op 14 februari thuis tegen Rijswijk 3, waarmee we precies gelijk staan. We gaan dan opnieuw geen (Valentijn-)cadeautjes geven natuurlijk.

RSC-Belgisch Park 2 (1599)	**SHTV 3 (1724)**	**3-5**
Floris de Leeuwe (1682)	Ben Spierings (1759)	½-½
Dennis Wareman (1772)	Olav van Leeuwen (1840)	0-1
Gerard van der Zijden (1711)	Theo Bovenlander (1765)	0-1
Jan Wuister (1674)	Ed Olvers (1735)	½-½
Razvan Ioan (-)	Piet Sikkes (1694)	0-1
Martin van Velzen (1577)	Jan Verheijen (1693)	1-0
Martin de Groot (1520)	Jan van Delden (1629)	0-1
Han Feenstra (1256)	Geurt Jan van der Meiden (1677)	1-0

Wedstrijd DD-7 SHTV4 (verslag: Henk Bouma)

Door regen en wind waren de noeste leden van het vierde team van SHTV getogen naar het traditierijke gebouw van Discendo Discimus om aldaar hunne krachten te meten met het zevende team van laatstgenoemde vereniging.
Inclusief de plaatsvervangend teamleider waren er 9 SHTV’ers gearriveerd,

hetgeen de plaatsvervangend teamleider in de ideale positie bracht om als non-playing captain op te treden en zich onverwijld aan het schrijven van het verslag te zetten. In zijn euforie over de succesvolle opkomst vergat hij nog om iemand aan het achtste bord te plaatsen, maar gelukkig werd hij daar door attente teamgenoten op geattendeerd. In de stilte na de aftrap (afzet of hoe heet dat bij een schaakwedstrijd?), die door de ambiance van het gebouw nog plechtiger werd dan gewoon, trokken beide teams tegen elkaar ten strijde.
Voor Andreas aan het 8e bord was het zijn maidenpartij in een competitie-wedstrijd van SHTV. In de Italiaanse opening van wit ging Andreas met zwart mee en wist weldra een kwaliteit te winnen, waarbij nog als extra kwam dat de witte koning gevaarlijk bloot in het centrum kwam te staan. De afwikkeling kostte Andreas weinig moeite en het eerste punt voor SHTV was binnen.
Lex speelde een snelle partij aan het vierde bord; de eerste 20 zetten waren snel voorbij met een pionnenruil in het centrum en een aanval van Lex met een paard en een dame op de vijandelijke koningsstelling. Een ingewikkelde afruil kostte Lex een toren, waarvoor hij niet genoeg compensatie verkreeg. Hij kon daar-door niet langer standhouden en verloor de partij. Stand: 1-1.
Wim Vermeulen, met wit, speelde aan bord 7 een positionele partij waarbij de witte stukken niet verder kwamen dan de vierde rij en de zwarte stukken niet verder dan de vijfde rij. Helaas zag Wim een paardvork over het hoofd en verloor daarmee de partij. Hij bood daarop genereus zijn royement aan de vereniging aan, maar ik vertelde hem dat het bestuur daar over gaat en niet de teamleider. Stand: 2-1.
Benjamin Cor wilde niet aan het tweede bord spelen, omdat hij perse met wit aan het derde bord wilde winnen. Hoewel de zwarte pionnen op de damevleugel naar voren stormden, wist Cor zijn kalmte te bewaren en gaf zijn tegenstander zo weinig mogelijk aangrijpingspunten. In het middenspel stond een stelling met wederzijdse dreigingen die volledig in evenwicht was. De beide spelers zagen dit in en tekenden voor remise. Stand: 2½-1½.
Aan het eerste bord drong Danny al na een paar zetten diep in de stelling van zijn tegenstander door met daarbij een röntgenaanval op de zwarte dame, wat aan zijn tegenstander veel bedenktijd kostte. Vervolgens ruilde Danny twee paarden en een loper tegen een toren, maar nam daarbij wel alle rokadepionnen van zijn tegenstander mee. Het overwicht van de lichte zwarte stukken was net genoeg om de koningsaanval af te weren, waarna er voor Danny geen houden meer aan was. Stand: 3½-1½.
Op bord 2 ruilde Rob met zwart al snel de lichte cavalerie af, waarbij de witte pionnen ver oprukten. Rob verdedigde zich heel taai met twee torens en een dame, maar hij redde het niet en moest opgeven. Stand: 4½-1½.
Aan bord 6 beet Kees zich met zwart vast in een Franse verdediging tegen de doorschuifvariant van wit, waarbij de beide pionnenketens in elkaar vast dreigden te lopen. Na een geforceerde dameruil was het venijn uit de stelling verdwenen en nadat ook de lichte stukken niet meer op het bord stonden, bleef

er een remise-eindspel over van pionnen en een ongelijke loper: 5-2.
De langstdurende partij was tevens de spannendste. Ard, een trouw lid van SHTV maar helaas vaak op donderdag verhinderd, liet blijken dat hij het schaken nog niet verleerd was en met zijn witte pion op d5 dreigde hij spoedig ook nog met een paardvork op de zwarte koning en de dame. Tegelijk nam hij de zwarte koningsstelling onder vuur. Met een dameoffer, dat geen van de andere aanwezigen had aangedurfd, dreef hij de zwarte koning steeds verder de witte stelling in. Aan het eind zag hij een complexe matzet over het hoofd, waarna de krijgskansen ten gunste van zwart keerden. Eindstand: 6-2.

DD 7 (1552)	**SHTV 4 (1446)**	**6-2**
Maurice Westerhuis (1735)	Danny Lindhout (1608)	1-0
Tom Vokurka (1593)	Rob Dijkstra (1495)	1-0
Dimitri Karagantcheff (1492)	Cor Kanters (1417)	½-½
Toon van Weel (1560)	(Onbekende Speler)	1-0
Jan Kaan (1561)	Ard van der Zwart (1441)	1-0
Kees van Hulst (1562)	Kees van Gelder (1539)	½-½
Gijs van den Berg (1403)	Wim Vermeulen (1174)	1-0
Jos Neefjes (1508)	Andreas von Imhof (-)	0-1

Derde keer is scheepsrecht! (verslag: Cor Kanters)

We reisden af naar Haeghe Ooivaar, wat op maar 2 km van de Boskapel ligt. We speelden tegen Haeghe Ooievaar 3, een team met een gemiddelde rating van 1431. Op papier zijn we hun meerdere en dat bleek ook te kloppen.

De 1ste partij, op bord 8, (Andreas von Imhof) was al snel klaar. Ik heb niet gezien hoe, want ik was pas bij de 3de zet, maar hij stond binnen 10 minuten al mat. Zijn verklaring daarvoor was: “ik had het niet gezien”. Die dingen gebeuren wel eens, Andreas! Helaas 1-0 voor de tegenstander.
Ard van der Zwart, op bord 6, kreeg al snel een aanval tegen zich. Dat wist hij goed te keepen, al stonden zijn paarden daardoor wel ietsjes kwetsbaar. Maar dat maakte niet uit. 4 zetten later was het mat (mat in 3 was al makkelijk te zien). Hierdoor waren we weer in evenwicht: 1-1
Na de 1-1 dacht ik dat een 4-4 of een 4½-3½ voor ons zeer reëel was. Ik vond dat ik zelf gewoon een remise had, evenals Kees van Gelder, Henk Bouma en Frans Coers (waar ik ook mijn twijfels bij had).
Bij Rob Dijkstra had ik geen goed gevoel, bij Hugo van der Laan wel.
Hugo van der Laan, op bord 1, ging al snel in de aanval zonder de rest van zijn stukken eerst te ontwikkelen. Dit bleek een pion te winnen en die voorsprong bleef hij ook behouden. Later gaf zijn tegenstander op, omdat hij een dame verloor. 2-1 en de kansen gingen onze kant op.
Als 4de was Henk Bouma klaar op bord 7. In het begin speelde hij een beetje

passief, maar zijn pionnen stonden mooi. Hierna kreeg hij een prachtig paard, dat veel velden afdekte. Helaas moest dit paard afgeruild worden en werd het paard van de tegenstander heel actief. Toen ze er allebei niets meer in zagen, werd het vrede en dus 2½-1½ voor ons.
Met nog 4 borden te gaan en 2½-1½ voor ons, dacht ik aan 4½-3½ of 5½-2½. Ik stond gelijk, Rob Dijkstra iets slechter, maar Frans Coers en Kees van Gelder stonden een pion voor met winstkansen.
Rob Dijkstra eindigde als 5de. In het begin had hij een vervelende dubbelpion, waar hij een vrijpion van maakte. De tegenstander deed een aanval, maar Rob verdedigde dit. Dat leverde nog een dubbelpion op. Maar uiteindelijk had Rob een betere pionnenstructuur dan zijn tegenstander. Hij ruilde alle stukken af, tot er nog een loper (Rob) tegen een paard (zijn tegenstander) stond. Uiteindelijk kon Rob promoveren en hij won: 3½-1½ voor ons.
Op bord 6 zat Kees van Gelder, waar al snel een dame werd afgeruild. Daarna veroorzaakte hij een dubbelpion bij de tegenstander. Alle stukken werden afgeruild, op gelijke lopers na. Maar de koningen konden er niet meer bij en het was remise. In ieder geval al 1 matchpunt.
4-2 was de stand, met nog 2 partijen te gaan en met een goed gevoel erbij.
Frans Coers, op bord 4, had al snel wat rare stukken op de 5de rij. Daardoor kreeg hij een aanval tegen zich. Hij hield dit tegen en probeerde een tegen-aanval. Door deze aanval won hij een pion. Uiteindelijk kon niemand meer zetdwang afdwingen, met nog maar 2 pionnen tegen 3 pionnen (Frans Coers had 3 pionnen). Het leuke is, dat het nog remise werd. We hadden gewonnen! 4½-2½.
Er was nog een bord over en dat was ikzelf (Cor Kanters). Mijn tegenstander probeerde in het begin wat aanvalletjes, maar die kon ik gewoon tegenhouden. Later, door twee zetten, werden mijn paard, dame en loper erg actief. Deze moesten helaas afgeruild worden. Later kon hij een stuk winnen, maar ik dreigde mat. Hij had nog maar 15 minuten en na de dreigende zet moest hij lang nadenken. Met nog maar 4 minuten over, raakte hij in tijdnood en deed de verkeerde zet. Hij gaf op met nog maar 2 minuten op de klok: 5½-2½ voor ons.

Toen ik eerst keek stond het er slecht voor. Na nog een uurtje zag het er iets beter uit en op het eind wonnen we. Heel goed gedaan, SHTV 4! De volgende keer krijgen we bezoek van RVC 3 en dat is geen eitje...

Haeghe Ooievaar 3 (1431)	**SHTV 4 (1476)**	**2½-5½**
Rob van Duivenboden (1425)	Hugo van der Laan (1651)	0-1
Koos Suyker (1544)	Rob Dijkstra (1495)	0-1
Hans Hendriks (1573)	Cor Kanters (1417)	0-1
Peter Taanman (1563)	Frans Coers (1568)	½-½
Koos Croes (1504)	Kees van Gelder (1539)	½-½
Wim Schout (1282)	Ard van der Zwart (1441)	0-1
Aad Middeldorp (1403)	Henk Bouma (1222)	½-½
Arno van der Kruijs (1155)	Andreas von Imhof (-)	1-0

Eerste bekerwedstrijd snelle winst *(verslag: André Wagner)*

De kans was dit jaar 1 op 16 om in de eerste ronde van de HSB-bekercompetitie het team van de studentensociëteit Paris te treffen. In de afgelopen jaren werden die steevast door veel sterkere teams met 4-0 of 3½-½ afgedroogd. Omdat ik een supersterk team afvaardigen in zo'n geval overdreven vind, de tegenstanders moeten er ook plezier aan kunnen beleven, deed ik een oproep aan de spelers van onze eerste drie teams om het viertal samen te stellen. Die kans krijg je niet snel meer, want zodra we verder komen in de competitie worden de tegenstanders sterker en zullen spelers van het eerste team nodig zijn om het kleinood aan het eind van de rit mee naar huis te kunnen nemen. Het lukte om een gemengd team samen te stellen met vertegenwoordigers van de drie teams: Mike uit team 1, Armin uit team 2, Geurt Jan en ikzelf uit team 3. Dit was ook de volgorde waarin we speelden.

Vier dagen eerder had men het zesde team van Botwinnik op bezoek gehad en die waren ontstemd huiswaarts gekeerd wegens geluidsoverlast en slechte verlichting, zoals in het relaas van hun teamleider valt te lezen. Aangezien wij allevier wel enige ervaring hebben met kroeglopertoernooien prees ik mij gelukkig met ons team. We zijn wel wat gewend. Helaas mochten we niet in de fraaie bibliotheek spelen, wat onze gastheren ook betreurden, maar zaten we in een knus kamertje boven de centrale ruimte. Er was ook nu weer een groot feest aan de gang en regelmatig bereikte ons een luid gejubel.

Ik was zelf heel snel klaar, dankzij de mogelijkheid om in een Philidor wat aspecten van het zeekadettenmat te breien, oftewel de f-pion van zwart sneuvelde en de koning werd de rokade ontnomen. Daarna was het snel bekeken. Armin was de volgende die de zwarte stelling slechtte en in ieder geval een gelijkspel veilig stelde. Je mag dan op papier sterker zijn, het moet nog wel bewezen worden.

Maar Geurt Jan had inmiddels een vrijpion op a3 weten te manoeuvreren en ik verwachtte dat het ook daar snel voorbij zou zijn. De enige die een onduidelijke stelling had was Mike. Ik zag nog geen doorslaggevende positie en de witspeler, die een echte 'bijter' was, bleef geconcentreerd spelen. In de analyse bleek dat

hij echter wel een paar keer een sterke voortzetting had gemist en ik vermoed dat Mike toch af en toe zijn pokerface heeft moeten opzetten om niet te verraden wat hij allemaal zag.
Toen was de vrijpion van Geurt Jan ineens verdwenen, alsmede de lichte stukken en stond er een toreneindspel op het bord met een pion meer voor onze man. Hij dekte alle velden af, drukte door op de koningsvleugel en mocht de felicitaties in ontvangst nemen. Mike kreeg op dat moment meer greep op het spel en begon zorgvuldig manoeuvrerend zijn stukken op de juiste velden te plaatsen. Er werd materiaal geruild en nadat tenslotte de torens ook van het bord waren, begon zijn paard als een dolle boertjes te oogsten, ongehinderd door de slechte witte loper. De witspeler liet het zich allemaal niet meer bewijzen.

Paris (1569)	**SHTV (1794)**	**0-4**
Caspar Gevaerts (1569)	Mike Hoogland (1986)	0-1
Pieter Wijne (-)	Armin Segger (1812)	0-1
Arthur Gorter de Vries (-)	Geurt Jan van der Meiden (1677)	0-1
Alex Tran (-)	André Wagner (1702)	0-1

De standen in de diverse klassen is aan het eind van 2012:

Promotieklasse

DSC 4	4	7	21
Schaakhuis 1	4	6	18½
RSC-Belgisch Park 1	4	6	17½
SHTV 1	**4**	**5**	**18**
Scheve Toren 1	4	4	17
WSC 2	4	4	16½
Promotie 2	4	4	14½
Botwinnik 1	4	3	15
SHTV 2	**4**	**1**	**13½**
DD 3	4	0	8½

Klasse 2A

RVC 2	3	4	13½
WSC 4	3	4	13½
Rijswijk 3	3	4	12
SHTV 3	**3**	**4**	**12**
Promotie 4	2	2	8
DCSV 1	3	2	11½
RSC-Belgisch Park 2	3	2	10½
Lierse 1	2	0	7

Klasse 3A

Pomar 2	3	6	20
DD 7	3	6	18
DSC 8	3	6	17½
SHTV 4	**3**	**2**	**10**
RVC 3	3	2	9
DSC 10	3	2	8
Haeghe Ooievaar 3	3	0	8
Rijswijk 5	3	0	5½

Hoe ik het zag

Omdat ik noodgedwongen en bijna werkeloos aanwezig was bij een teamwedstrijd heb ik me nuttig gemaakt door wat hoogtepunten vast te leggen.

Hier dacht ik even de Fajarowicz (uit *Samengevat, jrg. 7 nr. 3*) in actie te kunnen zien.
1. c4 Pf6 2.d4 e5 3. e3
Helaas.
3. ...**exd4 4. exd4 Lb4† 5. Pc3 0–0 6. a3?! Te8† 7. Le3?! Lxc3† 8. bxc3 d6**
Is wel erg bescheiden na twee slappe zetten van wit. Na 8. ...d5 9. h3 Txe3† 10. fxe3 Pe4 dreigt er tenminste Dd8-h4 (zie opmerking bij de volgende zet).

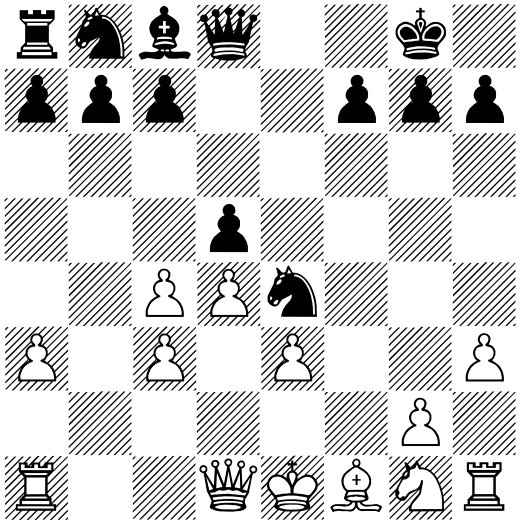

Terwijl 8. ...d5 9. Pf3 Pc6 10 .Le2 dxc4 11. Lxc4 Pd5 lijkt op een aanbeveling voor zwart van John Watson in Play the French.
9. h3?! Pe4
Met het idee Dd8-h4.
10. Ld3 Lf5 11. Lxe4 Txe4 12. Df3 Lg6 13. Pe2 Pc6
Zelf dacht ik aan 13. ...Te8!? 14. Pg3 Ld3
14. Pg3 Te8 15. Td1 Dd7 16. 0–0 Pa5 17. Dd5 Pc6
Tenminste niet consequent.
18. c5 De6 19. Dxe6 fxe6 20. cxd6 cxd6 21. d5 Pe5 22. dxe6 Txe6 23. Pe2 Pc4 24. Pf4 Txe3 25. fxe3 Pxe3 26. Pxg6 hxg6 27. Txd6 Pxf1 28. Kxf1 Tc8 29. Td3?! Tc4 30. Ke2 Ta4?!
30. ...b5. Hier of anders een paar keer later in de partij.
31. Td8† Kh7 32. Td7 b6?! 33. Kd3 Txa3 34. Td4 Ta2?! 35. Th4† Kg8 36. Tg4 Kf7 37. Tf4† Ke6 38. Tg4 Kf5 39. Tg3 Tf2 40. Kc4 Tf4† 41. Kb5
½–½

De beste partij kwam van Theo, maar het echte vuurwerk zat in de volgende partij. Helaas eindigde die meer als voetzoeker dan als vuurpijl. De lont werd in het kruit gestoken d.m.v. een paardoffer op f5 om de g-pion te laten oprukken en lijnen te openen.

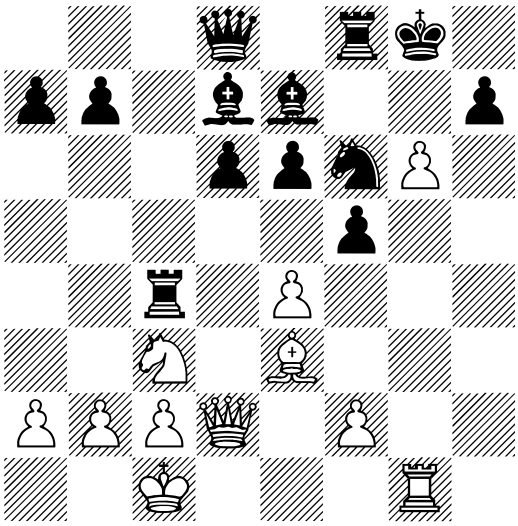

Vraag 1: Onze man miste een kans met **19. exf5**; ziet u een betere?

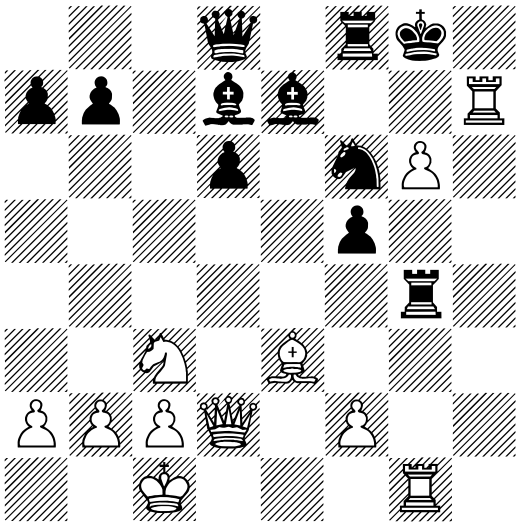

Vraag 2: Beide spelers op hun best. Met **20. Txh7 Tg4** verrassen ze elkaar. Het gespeelde **21. Thh1** is duidelijk niet de oplossing; ziet u 'm nog een keer?

(Oplossingen op pagina 30)

De zwartspeler heeft iedere aanvalskans weggeruild.

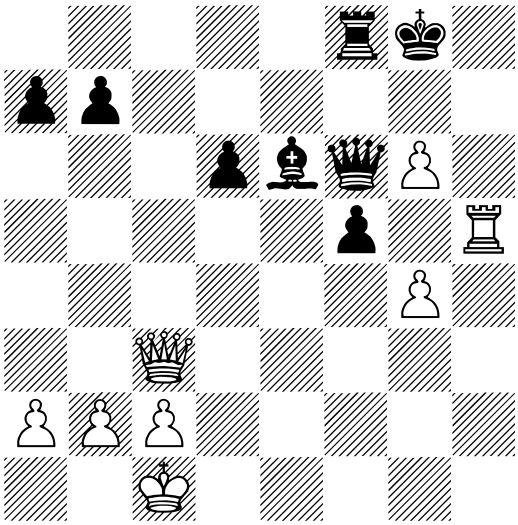

Vraag 3: Ontmoedigd speelde onze man **29. Dd2** en gaf vervolgens op. Ziet u nog een truc?

Karl Baak

SHTV verstevigt kader

In de maanden september en oktober heeft SHTV in samenwerking met de KNSB de kadercursus *Scheidsrechter A* georganiseerd in de Bosbeskapel. Van SHTV deden Geurt Jan van der Meiden, Ben Spierings, Kees van Gelder en Ton Bodaan mee. De cursus werd afgesloten met een examen, waarbij al onze clubgenoten een (ruime) voldoende haalden, alleen Ton net niet de norm haalde om het diploma in de wacht te slepen. Ton heeft in het voorjaar wel al het diploma *Indelingsdeskundige A* gehaald. Ook Geurt Jan en Ben deden die cursus succesvol en mogen zich nu *Wedstrijdleider A* noemen.

Winnen met William

Onderstaande stelling stamt uit het clubkampioenschap snelschaak, de partij Van Zanten-Segers.

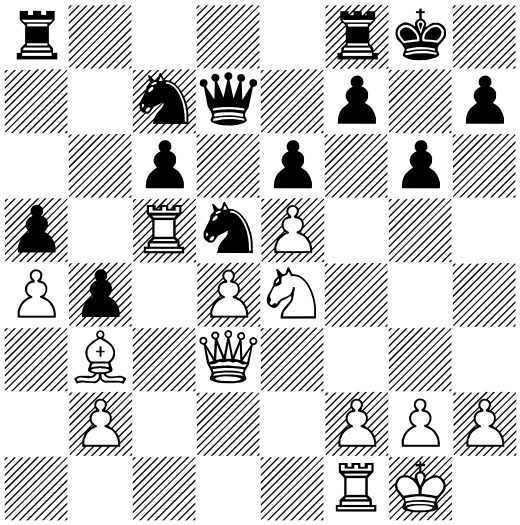

Hans was aan zet.
William dreigt 2x keer slaan op d5, gevolgd door de vork Pf6†
Wat raadt u zwart aan als taaiste verdediging? 1. ...Kg7 of 1. ...Pf4?

Ook het volgend diagram komt uit het snelschaakkampioenschap, ditmaal tussen William van Zanten en Tjomme Klop.

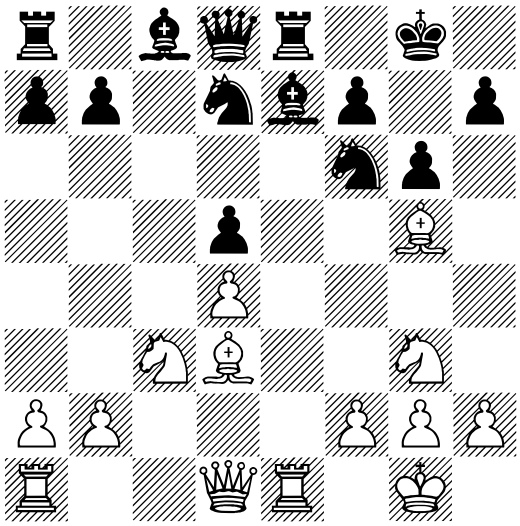

Wit, aan zet, staat uiterst comfortabel.
Welke sterke zet zou u nu doen?

(Oplossingen op pagina 30)

Ratinglijst november

Alle zomertoernooien zijn verwerkt voor de nieuwste lijst, hoewel die alweer bijna twee maanden oud is. Daarnaast is ook het toernooi in Hoogeveen, waar diverse clubleden deelnamen, van invloed geweest. De HSB-competitie zal pas in februari zijn invloed doen gelden, evenals het Haags Weekendtoernooi. Een paar van onze jeugdleden hebben een grote sprong vooruit gemaakt en daar komt een vervolg op.

In onderstaande lijst staat tussen haakjes steeds de verandering ten opzichte van de lijst van 1 mei j.l.

Melchior Vesters	2161	(-)	Piet Sikkes	1694	(-9)
William van Zanten	2105	(+2)	Jan Verheijen	1693	(+26)
Tjomme Klop	2051	(+27)	Geurt Jan v.d. Meiden	1677	(-)
Maarten Stolte	2035	(-5)	Karel Stolte	1652	(-27)
Stijn Gieben	2004	(-11)	Hugo van der Laan	1651	(+55)
Mike Hoogland	1986	(-38)	Jan van Delden	1629	(-2)
Hans Segers	2000	(+36)	Eric Alvares	1615	(-)
Marco van Straaten	1964	(-)	Danny Lindhout	1608	(-22)
Sander Pauw	1950	(-)	Frans Coers	1568	(-)
Aleksander Henke	1923	(-)	Owen Poppe	1566	(+23)
Peter Vorstermans	1915	(-)	René Weerts	1546	(-14)
Rik Pronk	1891	(-)	Kees van Gelder	1539	(-)
Ton Bodaan	1884	(-79)	Rob Dijkstra	1495	(-)
Jan Willem le Grand	1880	(-)	Hans Dwarshuis	1486	(-)
Eduard Supit	1879	(+32)	Jan Bonsel	1476	(-)
Karl Baak	1857	(+49)	Ard van der Zwart	1441	(-)
Armin Segger	1857	(-58)	Cor Kanters	1417	(+226)
Olav van Leeuwen	1840	(+7)	Pim van der Meiden	1408	(-64)
Evert Baak	1814	(-3)	Eric Kwappenberg	1296	(-)
Niek Wisse	1789	(+10)	Henk Bouma	1222	(-14)
Gert-Jan Willighagen	1782	(-8)	Bert van Dijk	1204	(-)
Theo Bovenlander	1765	(-)	Wim Vermeulen	1174	(-)
Ben Spierings	1759	(+5)	Justus van Klaveren	1098	(+68)
Koos Roeleveld	1758	(+17)	Thomas Luk	1008	(+23)
Ed Olvers	1735	(-)	Mitchell Vuong	924	(+46)
Twan van der Togt	1815	(+133)	Ricki Luk	814	(-)
Jaimy Luk	1713	(-72)	Joëlle Vuong	766	(-)
André Wagner	1702	(+6)			

Utopie en werkelijkheid

Op 1 december is de Bondsraad weer bij elkaar geweest. De Bondsraad is het hoogste orgaan van de Koninklijke Nederlandse Schaakbond, waarin de vertegenwoordigers van de regionale bonden namens de Nederlandse schakers het bestuur controleren. In het verleden heeft hij vaak zijn tanden laten zien. Besturen kregen dan op hun kop, zagen hun begrotingsvoorstellen stranden op een grimmige afwijzing en voelden zich in sommige gevallen genoodzaakt op te stappen. Want zo is het leven van een verenigingsbestuurder in Nederland: je loopt je een jaar lang het vuur uit de sloffen, maar je kunt op een regenachtige achternamiddag maar zo bij het oud vuil worden gezet.
Op 1 december zou de begroting voor volgend jaar worden besproken. Altijd spannend en dit jaar helemaal. Er moet flink bezuinigd worden, omdat de contributie-inkomsten dalen en een groot deel van de subsidie van sportkoepel NOC*NSF wegvalt. De Noord-Brabantse Schaakbond had, traditiegetrouw, al laten weten dat de contributie niet verhoogd mocht worden, maar dat er bezuinigd moest worden op het bondsbureau. Zij staat niet alleen. Het is verstandig om te kijken naar de overheadkosten als de organisatie krimpt en de inkomsten structureel afnemen. In de HSB bestonden twijfels over het rendement van het Ledenwerfteam, een groepje enthousiastelingen dat te hulp kan worden geroepen door de verenigingen. Uit recente cijfers van het Bondsbureau blijkt dat echter het Ledenwerfteam tussen januari en september 2012 betrokken is geweest bij de werving van 780 nieuwe leden. Dat is overtuigend genoeg - zo'n club moet je houden.
Het feest ging niet door. NOC*NSF had zijn huiswerk niet op tijd ingeleverd, zodat nog geen begroting voor 2013 kon worden opgesteld. Een halve week na de Bondsraadsvergadering werd bekend dat voor het topschaken 90.000 euro wordt uitgetrokken. Dat bedrag is niet bedoeld voor een bondscoach of een talentencoach, maar voor onze kampioen Anish Giri persoonlijk. Hoe kortzichtig kan men zijn.
Wat de gevolgen van een en ander zullen zijn, is nog niet precies bekend. In elk geval kan nu een begroting worden gemaakt. De Bondsraad komt op 9 februari in een extra vergadering bij elkaar om te bespreken hoe de eindjes aan elkaar moeten worden geknoopt. Het KNSB-bestuur is tegen bezuinigingen op het bondsbureau. Het stelt waarschijnlijk een contributieverhoging voor van 4 euro voor volwassenen en 2 euro voor jeugdleden. Het zou bovendien veel schelen als alle verenigingsleden de verplichte afdracht aan de KNSB betalen. Er wordt daarom ook gestemd over voorstellen om het verschijnsel van de 'zwarte leden' met elan te bestrijden.
De contributie is in de schaakwereld altijd een latente bron van conflict. Op het overdrevene af. In 1955 is de Amsterdamse Schaakbond uit de KNSB gestapt om een meningsverschil over de hoogte van de afdracht. Er zijn echter geen

tekenen dat er dit jaar zoiets zal gebeuren. Dat kunnen we ook niet gebruiken.
Het ziet er verder naar uit dat de bondscoach het loodje gaat leggen en de talentencoach moet waarschijnlijk een deel van zijn aanstelling inleveren. Het gevolg van deze bezuiniging is dat het topsportbeleid dat door de subsidie van NOC*NSF een stimulans had gekregen weer wordt losgelaten. We zijn dan terug bij de situatie van zo'n 10-15 jaar geleden, toen de daling van het aantal leden in een stroomversnelling raakte. Is er niets beters te verzinnen?

Als je je niet wilt neerleggen bij het doemscenario dat het met het schaken niet meer goed komt omdat het uit de tijd is en niet meer past in een digitale samenleving die is gebouwd op snelle en vluchtige contacten en flitsinformatie met hoofdzakelijk symbolische inhoud, dan moet je op zoek naar een positief toekomstbeeld. Je moet de trends in de maatschappelijke ontwikkeling kennen, zodat je daar op in kunt spelen. Ik zie twee belangrijke elementen, namelijk a) een goede combinatie van de digitale en virtuele met de fysieke wereld en b) een verdere commercialisering van de schaaksport in ons land.

Het schaken (dat wil zeggen de schakers!) moet zich nestelen in de wereld van de digitale communicatie en het internet. En met internet moet je niet denken aan ouderwetse websites als die van Promotie, de HSB of de KNSB, maar aan web 2.0 of wellicht web 3.0 - interactie, gebruikersinput, samenvloeien van gebruikers en producent, datagestuurd. Internettoernooien, training via het web, toernooien live te volgen met video en computerondersteuning - het gebeurt allemaal al zonder dat iemand zich er tegen verzet. Tegelijkertijd moet het schaken herkenbaar blijven als een menselijke activiteit. Zoals alle mensen hebben schakers behoefte aan reële sociale contacten, naast de virtuele werkelijkheid waarin zij een deel van hun tijd doorbrengen. Dat blijkt uit de vele drukbezochte traditionele toernooien die naast het groeiend aantal internettoernooien worden georganiseerd. En net als de ouderensoos, het buurthuis en het café zijn schaakverenigingen geliefde hangplekken voor jonge en oudere schakers. Natuurlijk spelen zij elke week fanatiek hun partijtje (daarvoor ga je op een schaakclub hangen en niet op een tennisclub), maar het is voor de meesten ook een gezellig onderling gebeuren. Voor een aanzienlijk aantal is het zelfs de belangrijkste reden om bij een schaakclub te gaan.
De KNSB steunt nog zwaar op het solidariteitsbeginsel. Iedereen moet meebetalen aan alles. Of je nu topschaker, amateur-wedstrijdspeler of puur recreatielid (hangschaker) bent, iedereen moet dezelfde afdracht betalen. Dat past niet meer in het huidige tijdsgewricht. Er is behoefte aan meer profijtbeginsel zodat de gezamenlijk afdracht lager kan worden. Wie geen competitie wil spelen, zou daaraan ook niet moeten meebetalen; wie een rating wil hebben, zou daarvoor een rekening moeten krijgen.

De KNSB zou een rigoureuze scheiding tussen recreatieschakers en prestatie-

schakers moeten durven maken. Gun de verenigingen hun hangleden - het zijn vaak de mensen die een club gezellig maken. Accepteer dat die leden weinig belangstelling hebben voor de KNSB en dwing hun niet tot solidariteit met het totale schaakgebeuren. Steek al je energie in het prestatieschaken - topschaak, wedstrijdschaak, competitieschaak - en het maatschappelijk aanzien van de schaaksport.

Het blijft een utopie.
Welbeschouwd zijn tijden van crisis de meest geschikte momenten om zaken te veranderen. Besturen zijn dan echter conservatiever dan ooit, want hun taak is de bedreigde organisatie overeind te houden. Er moet geld in het laatje komen. Dan heb je geen behoefte aan riskante veranderingsoperaties. Er kan in de Bondsraad van alles gebeuren, er vallen misschien zelfs harde woorden, maar uiteindelijk zal er, behalve de contributie, niets veranderen.

Ruurd Kunnen

Oplossingen Hoe ik het zag:
Vraag 1
19. Lb6!! Dxb6 20. Dh6 en mat volgt; of **19. Lb6!! Pxe4 20. Pxe4** (20. Dh6?) met beslissend voordeel

Vraag 2
21. Txg4 fxg4 22. Lb6!! Dxb6 23. Dh6 Pe8 24. Th8 mat; of **21. Txg4 Pxh7 22. gxh7+ Kh8** (22. ...Kxh7 23. Tg1) **23. Ld4+ Lf6 24. Tg6** met beslissend voordeel

Vraag 3
29. Dc7 Dxg6 30. De7 Df7 31. Tg5+ Kh7 loopt uit op remise door zet-herhaling.

Oplossingen Winnen met William:
William van Zanten-Hans Segers
Hans koos **1. ...Pf4 2. De3 Dxd4** (2. Dxd4? Pe2†).
Alleen is slaan op d4 niet verplicht, zodat er volgde: **3. Dxf4 +-** (Hans merkte tijdens de partij op dat hij nu maar niet op c5 zou slaan) **3. ...Pd5 4. Lxd5 cxd5 5. Pf6†** met alsnog damewinst, 1-0

William van Zanten-Tjomme Klop
Wit speelde **12. Df3**, waarna hij gewonnen staat. Zwart kan d5 niet meer op normale wijze dekken, omdat 12. ...Pb6 zou falen op de petite combinaison 13. Txe7, gevolgd door Lxf6.

De vrolijke verliezer

Wie begrip wenst, mijde dubbelzinnigheden: ze verstoren heldere communicatie en analyse. Nu heeft ondergetekende toch wel enig inzicht in zijn beperkingen. Des te verbazender was het verzoek van de redactie van Samengevat, om een artikel over analyse. Toen immers bijna een jaar geleden mijn laatste bijdrage verscheen, over psychoanalyse, zag de wakkere lezer genoeg redenen om een langere rustpauze van harte te steunen. Maar zelfs de meest volhardende narcist blijkt nu niet opgewassen tegen de frons van uw hoofdredacteur, welke stille kracht ook zo onmisbaar is achter lessenaar of kansel.

Oftewel: mijn schrijven schiet tekort voor de gewenste heldere inzichten. Ik ben eenvoudig door de knieën gegaan, zo gaarne als een groot sociaal-democraat. Dit bezwaart mij geenszins, want als faler mag ik dat tegenwoordig zo vrolijk en energiek brengen, dat de mensen die ik eigenlijk heb teleurgesteld toch nog een beetje blij naar bed gaan. Ja, liever een vrolijke verliezer dan een winnaar, want die moet toch een partij afzien:

- je zult maar een uitgestreken gezicht moeten houden als je, in crisistijd, sociale voorzieningen en zekerheid kunt afbreken; drempels voor toegang tot zorg, rechtspraak, onderwijs etc. verhoogd tot het punt waarop jongeren en bejaarden, de groepen die zich onvoldoende mengen in de lobby's, met de grootste verschraling moeten blijven leven.
- je zult maar krampachtig je lach moeten bedwingen als je niet, in crisistijd, op je zoveelste onuitvoerbare (verkiezings)beloftes als eenmalig (1000 euro), of ook structureel belastingvoordeel (verlaging toptarief van 52 naar 49%), kan worden afgerekend, omdat je dit onrealistische gegraai, dat onvermijdelijk weer tot vervroegde verkiezingen zou leiden, hebt mógen inruilen voor wat je zogenaamd had weggeblunderd bij de onderhandelingen over de zorgpremie: waardoor je per saldo geen verandering hoeft toe te staan.
- je zult maar met haastig gedepte ogen uit de binnenkamers stappen om je te verantwoorden, waarbij je een onevenwichtig systeem (waarin extreme bezitsongelijkheid volstrekt normáál is) uit zijn zoveelste periodieke crisis wilt laten krabbelen door structureel werkelijk niets te doen om de machts-verhoudingen fundamenteel te veranderen.
- je zult maar de perfect gespinde slecht-nieuws-boodschap moeten brengen, waarbij je de prooi vraagt stil te blijven zitten (verzoek om ‘Dreesiaans’ draagvlak, en rust) als je hem gaat uitzuigen. Je zult maar de volledige, totale, schoonste (want geweldloze, ‘sheated sword’) strategische overwinning hebben behaald, en deze nimmer openlijk mogen toegeven.

Het is zoals Sun Tzu zei: “Alle oorlog is gebaseerd op misleiding.” Als ik u één ding mag voorstellen over het analyseren van fouten: fixeer niet op concrete zetten die u over het hoofd heeft gezien, en de computer zo beslist (doch zonder enig begrip) aanwijst. De werkelijke zaak waar het om gaat, is dat uw tegenstander u in een situatie heeft gebracht waarin u niet objectief, analytisch dacht. Dit ligt op ons amateurniveau vaak aan een eigen inherente denkfout: het enige wat de tegenstander hoefde te doen is u de gelegenheid te geven uzelf de das om te doen, uw gebrek aan kennis/vaardigheid te tonen.

Op een hoger niveau, wanneer de verhoudingen qua strijdkracht en informatie tussen opponenten in balans zijn, wordt het echte spel van misleiding gespeeld: het zodanig maskeren van de eigen strategische bedoelingen, dat zelfs een sterke, oplettende tegenstander niet ziet wat er werkelijk gebeurt (dus een verkeerde probleemanalyse maakt, en dus waarschijnlijk een foute oplossing bedenkt). Een dergelijk psychologisch spel vergt een mentale benadering die maar weinigen hebben, wat een aannemelijke reden is dat zoveel mensen boek na boek kopen en lezen zonder echt sterker te worden. Deze mensen hebben de illusie dat ze hiermee de klus van het beter worden wel zullen klaren: dat is logisch geredeneerd vanuit de aanname dat sterker schaken te maken heeft met meer concrete kennis (van patronen, technieken). Terwijl dat maar beperkt waar is, want het werkelijke speelveld is dat van mentale instelling en psychologische kennis.

Nu ga ik met bovenstaande analyse toch wel zeer storend in tegen de vrolijkheid die een verliezer past. ‘Bent u dat dan?’, zullen zij die mij niet kennen vragen. Welzeker! In het vorige nummer van dit blad werden al enige woorden gewijd aan het Persoonlijk Kampioenschap van de HSB, het toernooi dat ik de laatste twee jaar op mijn naam schreef. Schreef, als in: verleden tijd. Want dit jaar werden er twee extra ronden gespeeld, om de competitie nog sterker te maken. En hoewel deze opzet mislukte, enkel twee extra barre fietstochten opleverde (maar ook dat heb je blijmoedig te nemen), was er wel een sterke nieuwe concurrent, die ik niet kon verslaan. En zo won Vincent Oudewaal verdiend de titel.

Kortom: hoewel het toernooi niet helemaal naar wens verliep, heb ik toch wel bevredigend geschaakt, waarvan ik - met vreugde - wat mag laten zien.

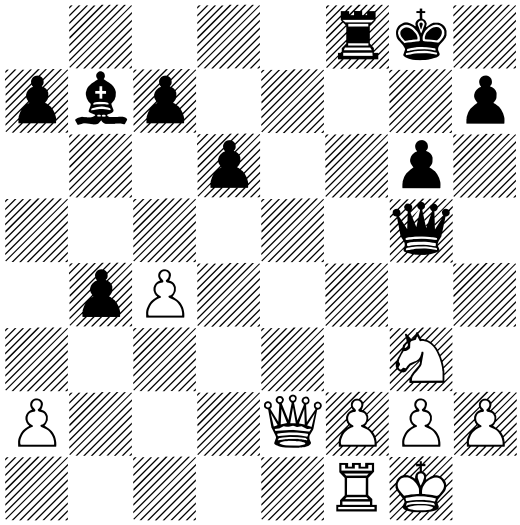

Wit aan zet

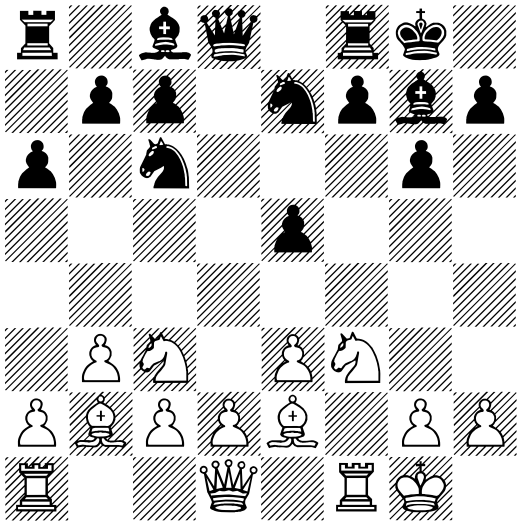

Zwart aan zet

Ronde 1: zwart tegen Edo Nitzsche (1659). Een lekker potje om in het toernooi te komen. Zwart kreeg druk vanuit de opening, en wit voelde zich genoodzaakt een pion te geven. Wit probeert nu wat terug te doen, maar dit komt enkel zwarts coördinatie ten goede.

23. De6†?! Kg7 24. f3 Tf7!?

Nu kunnen Pe2 en Pe4 niet, wegens tactische weerleggingen (ziet u die?). Toch mikt Tf7 niet alleen op valletjes; er is ook het positionele plan om wits dame terug te jagen. Dat wit de fout in kan gaan, is een praktische bonus.

25. Te1?! Dc5†

Nu laat wit een truukje toe, maar 26. Kf1 La6 is het ook niet meer.

26. Kh1 Txf3! 27. Dd7† Tf7 28. Te7 Dxc4

0-1

Ronde 3: zwart tegen John Tan (1830). Wit had mij verrast met een afwijkende opening. Gelukkig was ik deze avond goed wakker.

10. ...h6!?

Dit is misleiding in actie. Deze zet lijkt Le6 voor te bereiden (voorkomt om deze reden Pg5), waarna mijn lichte stukken richting damevleugel staan. Daarom besluit wit nu alvast mijn mogelijk spel op die kant aan banden te leggen.

11. a4? e4!

De schijnbaar verdedigende zet h6 was voorbereiding voor deze aanvalszet, die overigens op zichzelf een voorbereiding is voor het echte plan.

12. Pe1 Pd5!

Hier ging het om: de witte structuur gaat er nu aan. Hierom was 11. Tb1 beter geweest.

13. Dc1 Pxc3 14.dxc3 h5!

Het was niet zo makkelijk om het beste plan te kiezen, want zwart heeft verschillende redelijke posten voor zijn stukken. Ik wilde strategisch gezien vooral wits Pe1 buitenspel houden. Wits enige kans is deze omspelen naar g2 (na eerst g3) of c2 (na

eerst c4 en c3). De tekstzet leidt een plan in om de route via g2 te ontmoedigen, en tegelijk bereidt het een plan voor om wits Le2, verde-diger van witte velden, af te ruilen, zodat zwart later meer velden ter beschikking krijgt om binnen te komen.

15. c4? Pe5?

Beide spelers waren blijkbaar enkel strategisch bezig, niet meer alert: 15. ...Lxb2! 16. Dxb2 Dd2 wint een pion.

16. Ld4 De7 17. c5 Lg4 18. Lxg4 hxg4

Dit was de bedoeling van h5: nu heeft zwart (na g3) dubbel steun voor een paard op f3, hetgeen wit dan dus niet meer door een kwaloffer kan weghalen.

19. Db2 f5 20. Td1 Tad8

De computer geeft 20. ...g3 als sterker, maar het is niet praktisch om over te gaan tot concrete actie als je een positioneel eenzijdige stelling hebt en niet gedwongen bent tot complicaties.

21. Dc3 Pc6

Gespeeld met de bedoeling om wit dameruil toe te staan, iets wat hij psychologisch graag wil omdat dit aanvalstroepen vermindert. Maar na dameruil krijgen de overgebleven stukken wel meer (veilige) velden ter beschikking en dat betekent in de praktijk dat ik weer kleine plannetjes kan bedenken waartegen wit moet blijven verdedigen: zo houd ik hem onder druk en geef hem de kans het fout te doen. Dit leek me gezien de beperkte bedenktijd van beiden (minder dan een half uur) wel het handigste.

22. Dc4† Df7 23. Dxf7† Txf7 24. c3 Lxd4!?

Ik ben wel een beetje trots op deze zet, want het lijkt alsof ik wit hiermee enorm help, maar ik behoud juist het initiatief, omdat ik had gezien dat hij mijn actieve paard niet zal kunnen afruilen en ik breekzetten kan gaan voorbereiden.

25. cxd4 Pb4 26. g3 Tf6

Wit had nu een kleine kans kunnen maken na 27. Pg2 g5, omdat ik tenminste aan de verdediging van f5 moet blijven denken.

27. Td2 b6 28. Pc2 Pd3 29. b4 a5!?

De computer neigt naar 29. ...bxc5 30.dxc5 Tb8, maar ik wist dan geen duidelijk vervolgplan; ik speelde de partijzet omdat die ook niet slecht is en hem waarschijnlijk een beetje zou verrassen; er komen kleine tactische wendingen (op de d-lijn) in, wit voelt die druk en wil daar natuurlijk onderuit.

30. cxb6 cxb6 31. bxa5 bxa5 32. Tb1 Tc6

Wit lijkt weer wat bereikt te hebben (heeft de b-lijn niet uit handen hoeven te geven), maar zwart kan toch actief worden, via de c-lijn. Ook belangrijk (en wat ik had voorzien) is dat zwart de b-lijn kan dichtmaken, waardoor wit geen tegenspel krijgt en de stelling eenzijdig blijft. In het vervolg speelt wit nu te passief met zijn paard, waardoor zwart soepel wint:

33. Pe1?! Pb4 34. Kf2 Tc3 35. Tdd1 Tdc8!

Haalt er een stuk bij en staat wit geen activiteit toe: bijv. 36. d5 Kf7 en de pion wordt opgehaald.

36. Ke2 Pd5 37. Pg2 Tc2†

Een andere torenzet op de c-lijn is

ook goed, er is niets te doen aan de vork op c3. Maar ik ging voor 38. Kf1 Txg2! met afruil naar een volledig eenzijdig eindspel, wel handig i.v.m. de uitvluggerfase.

38. Td2? Pc3†

0-1

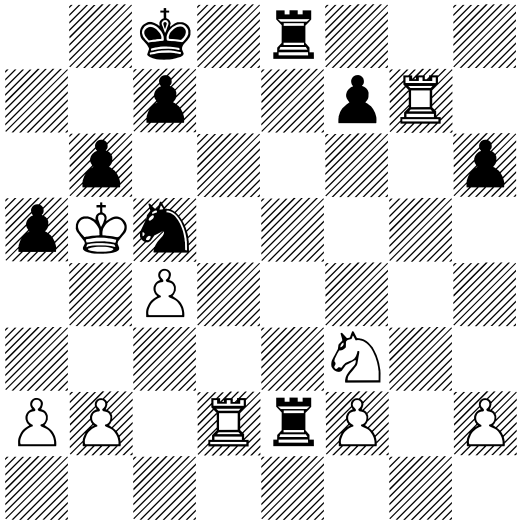

Zwart aan zet

Ronde 5: zwart tegen Hora Vlam (2129). Van tevoren was Hora één van de concurrenten. Uiteindelijk bleek mijn partij tegen Vincent Oudewaal een ronde later de sleutelpartij (die partij staat uitgebreid geanalyseerd op de site van DD), terwijl Hora gewoon zijn toernooi niet had. In de opening gaf hij een pion weg en ik bouwde mijn voordeel uit, had een tweede pion moeten pakken, maar speelde op 'mat in het eindspel'. In de diagramstelling is dat inmiddels gelukt: wits koning wordt nu met een grappig motief gepakt:

28. ...Kb7!

Dreigt mat met ...c6.

29. Txf7 T8e7

Ook de andere toren was goed. Nu kan op 30. Tf6 T2e6! en weer moet wit matveld c6 dekken.

30. Txe7 Txe7 31. Pd4 Td7!

De sleutelzet. Wit staat machteloos tegen de dreiging van Uitschakelen Verdediging.

32. b4 Txd4

0-1

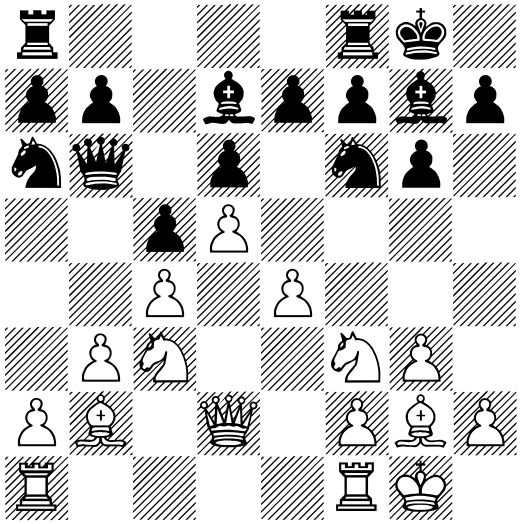

Zwart aan zet

Ronde 8: wit tegen Maurits Bons (1774). Ik ken Maurits al jaren als een creatieve speler, die de ander wel wat gunt (graag naar voren lokt), om dan te counteren. Hierom liet hij mij in de opening d4-d5 spelen, maar dit had voor hem het nadeel dat zijn stukken op de damevleugel nu niet in het spel kunnen komen. Wit dreigt nu met e5 te gaan rollen op de koningsvleugel. Maurits probeert dit met wat tactische verleidingen te verhinderen, maar daar hoeft wit natuurlijk niet op in te gaan; als wit rustig voorbereidt, heeft hij altijd meer aanvallers bij de hand dan zwart verdedigers, omdat Pa6 en Db6 buitenspel blijven staan.

12. ...Pg4 13. h3 Lh6

Zwart kan proberen zijn benauwde paard af te ruilen, maar wit hoeft niet

mee te werken: 13. ...Pe5 14. Pe1! f5 15. f4 Pf7 16. Pf3 met prima spel. Met de tekstzet wil hij mij verleiden tot 14.Pg5?!, maar waarom onnodig onduidelijke complicaties aangaan?

14. De2 Pe5 15. Pe1! f6 16. f4 Pf7 17. Pf3 Lg7 18. Pd1! Dc7

Ik deed mijn laatste zet om direct e5 te dreigen. Hij had dit nu ook kunnen ontmoedigen met 18. ...Tae8, dan had ik 19. Pf2 gedaan, richting d3. Er zou nu kunnen volgen 19. ...e5 20. dxe6 Lxe6 21. Lc3 met idee Db2, wit kan verder blijven opbouwen en heeft alles onder controle.

19. Te1 Tab8

Hij kan e5 niet verhinderen, bereidt zich dan maar voor op een tegenactie. Het is belangrijk dat wit nu direct doorzet, omdat hij geen nuttige voorbereiding meer heeft. Na e5 kan er meervoudige ruil volgen, wat zwart met een zwakke pion op e7 achterlaat, die wit kan gaan belegeren: het wordt dan een concrete stelling, waarin iedere tempo telt.

20. e5! Ph6?

Ruilen op e5 was niet fijn, maar nu is het strategisch verloren!

21. e6 Le8 22. g4!?

Voor mij het duidelijkst: nu laat ...g5? wit de Lg7 inmetselen met f5; en op ...f5 antwoordt wit altijd met Lxg7 en dan g5, en het zwarte paard wordt opgesloten in de hoek, waarna zwart praktisch met een stuk minder speelt en wit ieder eindspel wint door overmacht aan de andere kant van het bord. Zo gebeurde ook daadwerkelijk in het vervolg van de partij: de b-lijn werd geopend, waarover wit de torens ruilde, en nog een stel stukken (zoveel mogelijk ruilen richting het eindspel met 'stuk' meer!). Het enige wat wit nu nog restte, was tactisch alert blijven om offers eruit te halen. Hoewel de partij nog 30 zetten duurde, kreeg zwart geen kans meer.

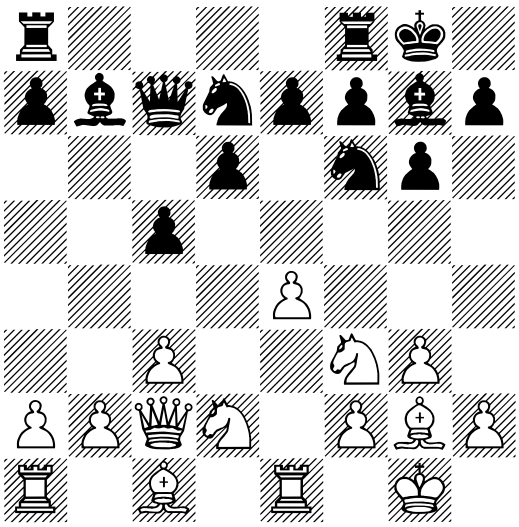

Wit aan zet

Ronde 9: zwart tegen Evert Baak (1814). Voor deze ronde stonden Vincent en ik gedeeld aan kop met 7 uit 8. Ik mocht voor het eerst in jaren weer tegen Evert, tegen wie ik het nooit makkelijk heb gehad. In de opening probeerde ik hem op onbekend terrein te krijgen en zo kregen we de rustige diagramstelling. Wit moet zijn damevleugel verder ontwikkelen, na bijv. Pc4 en/of b3 zou er weinig aan de hand zijn geweest. Maar omdat wits actieve plan uiteindelijk de breekzet e5 is, besloot Evert (denk ik) tot het mog-elijk maken van de ondersteunende zet f4. Dit blijkt echter een tactisch nadeel te hebben. Bovendien heeft zwart ook een plan, sneller dan wit:

12. Pg5? c4!

Opent de diagonaal richting f2/Kg1, maar maakt vooral d3 tot steunpunt

voor een paard!
13. Pgf3 Pg4!
Maakt tactiek tegen f2 gevaarlijk, maar is ook nuttig om via e5 een paard naar d3 te krijgen.
14. Lf1 La6
Wit heeft natuurlijk een beetje tegenspel door de druk tegen c4, maar zwart kan dit voldoende verdedigen. De computer gaf echter ...d5 als een actief alternatief en ik heb dit helaas niet eens overwogen.
15. h3 Pge5 16. Pxe5 Pxe5
Nu had wit waarschijnlijk zijn laatste kans om de damevleugel te ontwikkelen, te beginnen met b3. Weliswaar kan zwart desgewenst slaan op b3, de lijn richting c3 openen, maar sterker is het eerst nog op te bouwen met bijv. Tfc8 en Tab8. Wanneer de stelling wordt geopend, heeft zwart een prettig voordeeltje in activiteit.
17. Td1 Dc5
Ik vermoedde nu dat wit op dameruil zou aansturen en had tijd gestoken in het bedenken van een tegenstoot. De zet Dc5 speelde ik vooral omdat, indien ik tot Pd3 kom (en Lxd3 afdwing), ik dan de stelling wil openen met ...d5 (voor mijn 'extra' loper) en zo deze actie alvast voor-bereid.
18. Da4 Lb5 19. Db4? Dxb4 20. cxb4 La4!
Ook ...Tfc8 met het motief ...c3 was goed voor voordeel, maar de tekstzet (die ik nog niet had geselecteerd toen ik Dc5 speelde; ik denk soms een beetje vaag, constateer dat ik meerdere opties heb en vertrouw er dan maar op) is veel sterker omdat het wits a4 verhindert, waarmee zwarts loper wordt teruggejaagd.
21. Te1
Want fout is 21. b3 c3! en zwart wint materiaal, omdat hij met een aftrekaanval de lange diagonaal richting Ta1 gaat openen. Ik zag deze truuk pas nádat ik La4 had gedaan, ik vond het positionele aspect aan die zet al voldoende goed om ervoor te gaan. Als zwart geen ...c3 zou hebben, zou ...cxb3 altijd nog een structureel voordeel behouden.
21. ...Pd3!
Het juiste moment, omdat het Lxd3 afdwingt, hetgeen al niet meer zou hoeven als wit de tijd zou krijgen voor Te3. Tengevolge van de ruil op d3 krijgt zwart een sterke vrijpion, en de open c-lijn om later met een stuk binnen te komen.
22. Lxd3 cxd3 23. Pc4?!
Dit verliest snel; langer stand houdt 23. Te3 Lc2, al staat wit dodelijk passief: een mogelijk plan is ...Tfb8 gevolgd door a5, en zwart krijgt maximale druk op de witte damevleugel.
23. ...Tfc8!
Met een dreiging waartegen wit geen goede verdediging meer heeft, want bijv. 24. Pd2 Tc2 is treurig.
24. Pe3 Txc1! 25. Texc1 Lxb2 26. Tab1 Lxc1 27. Txc1 d2
en opgegeven, na 28.Tc7 Kf8! bereikt zwart een eindspel met stuk meer. 0-1

Melchior Vesters

Schaakagenda

Januari 2013

do	3	Seniorencompetitie; ronde 14
do	10	Seniorencompetitie; ronde 15
		DD 3 - SHTV 1
		SHTV 4 - RVC 3
za	12	33e Open Westlands Snelschaakkampioenschap (De Lier)
do	17	Seniorencompetitie; ronde 16
vr	18	Scheve Toren 1 - SHTV 2
zo	20	**[jeugd]** Grand Prix (Rijswijk)
do	24	Seniorencompetitie; ronde 17
za 26 - zo	27	**[jeugd]** PK cat. D; finale
ma	28	DSC 10 - SHTV 4
do	31	Seniorencompetitie; ronde 18
		SHTV 1 - WSC 2

Februari 2013

za	2	HSB Snelschaakkampioenschap voor teams
do	7	Seniorencompetitie; ronde 19
		SHTV 2 - DD 3
za	9	**[jeugd]** Grand Prix (De Lier)
do	14	Seniorencompetitie; ronde 20
		SHTV 3 - Rijswijk 4
do	21	Seniorencompetitie; ronde 21
		SHTV 2 - Promotie 2
		SHTV 4 - DSC 8
za	23	HSV Open Rapidkampioenschap (Haagse Rapidcyclus)
zo	24	Het Vermeertoernooi, voor vrouwen en meisjes (Delft)
do	28	Seniorencompetitie; ronde 22

Aankomende evenementen:

Open Prometheus Kampioenschap (Delft)	*vanaf do 10 jan. 2013*
Tata Steel Chess Tournament (Wijk aan Zee)	*vr 11 t/m zo 27 jan. 2013*
Daniël Nooteboomtoernooi (Leiden)	*vr 8 t/m zo 10 feb. 2013*
HSB Senioren/veteranenkampioenschap (R'wijk)	*vr 8 feb.-vr. 12 apr. 2013*

kontrast

Kopieerservice bij KONTRAST
als goed in meervoud moet
KONTRAST
Tanthofdreef 7 te Delft
Tel. (015) 2618823

TEGOED
BON
VOOR
GRATIS
een paar daglenzen of
een paar weeklenzen of
een paar maandlenzen
duooptiek
THOMSONLAAN 93
2565 HZ DEN HAAG
Tel. 070 - 360 70 02

TEGOED
BON
VOOR
GRATIS
een paar daglenzen of
een paar weeklenzen of
een paar maandlenzen
duooptiek
THOMSONLAAN 93
2565 HZ DEN HAAG
Tel. 070 - 360 70 02

Wij werken graag met een stucloper.

Omdat niet iedereen dezelfde financiële situatie heeft en elk huis een andere aanpak vereist.
Daarom beginnen we bij uw wensen, uw mogelijkheden en de verwachtingen voor uw woning.
Jan van Delden stucadoorsbedrijf helpt u graag om tot de juiste keuzes te komen. Zij zorgen ervoor dat alles glad verloopt zoals afgesproken.
Meer weten? Maak een afspraak voor een vrijblijvend kennismakingsgesprek.

O ja, en de stucloper gebruiken we voor bijvoorbeeld het tijdelijk afdekken van vloeren, gangen en trappen. Zo blijft alles netjes en schoon.

Jan van Delden
STUCADOORSBEDRIJF

Laan van Meerdervoort 1263 - 2555 BE 's-Gravenhage
✆ 070 - 323 98 09 - info@janvandelden.nl